

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.นถนนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการ
บริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557

กัญญภัทร์ สายพรชัย

20 ก.พ. 2561

375324

๖๐๐๒๔๖๕๗

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม

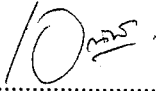
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2559

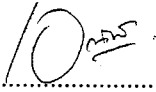
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

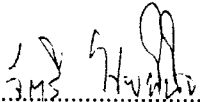
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ กัญญภัทร์ สายพรชัย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

..... กรรมการ
(ดร.จักรี ไชยพิณีจ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) พันตำรวจเอก ดร.ปกรณ์ มณีปกรณ์)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)
วันที่ 16 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559.

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และขอคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาและปฏิบัติงาน และคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่กรุณาประสิทธิประสาทวิชา อำนวยความสะดวกในการศึกษาจนผู้ศึกษามีความรู้นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ตลอดจนเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่ได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในครั้งนี้

สุดท้ายผู้ศึกษาขอขอบคุณประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาบุญการ บูรพาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ความเมตตากรุณาแก่ผู้วิจัยด้วยดี ตลอดจนมา จนสามารถทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กัญญภัทร์ สายพรชัย

56920857: สาขาวิชา :การบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: ปัจจัย/ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ/ นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์/

มหาวิทยาลัยบูรพา

กัญญภัทร์ สายพรชัย: ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 (FACTORS AFFECTING SEXUAL DEVIATION OF THE 1ST YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS MAJORING IN GENERAL ADMINISTRATION OF ACADEMIC YEAR 2014) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: เอกวิทย์ มณีธร, รด. จักรี ไชยพินิจ, รด. 74 หน้า ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตชายและหญิงที่กำลังศึกษาคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.932 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบค่าที (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ในแต่ละด้านของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, $SD = 0.671$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 0.697$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู ($\bar{X} = 2.71$, $SD = 0.624$) อยู่ในระดับมาก

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตที่มีเพศ อายุ ศาสนา อาชีพของบิดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร ที่ต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนอาชีพของมารดา ไม่แตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวความคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นและพัฒนาการของวัยรุ่น.....	10
แนวความคิดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น.....	14
แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ.....	15
แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
วิธีการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
เกณฑ์การแปลผล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	43
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	43
ตอนที่ 2 ความมั่นคงและความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัย.....	47
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน.....	52
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
สรุปผลการวิจัย	60
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก.....	69
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	74

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ..... 43
2	จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ..... 44
3	จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามศาสนา..... 44
4	จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพบิดา..... 45
5	จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพมารดา..... 45
6	จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพสมรสบิดา มารดา..... 46
7	จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย..... 46
8	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและอันดับ ของระดับความคิดเห็น ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู..... 47
9	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและอันดับ ของระดับความคิดเห็น ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม..... 48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้าน ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ..... 49
11	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และอันดับของความคิดเห็น ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี ในแต่ละด้าน..... 51
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของเพศส่งผลต่อพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี..... 52
13	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของเพศต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 52
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของอายุส่งผลต่อพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี..... 53
15	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่อายุที่ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไปในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 53
16	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของศาสนาส่งผลต่อพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ใน ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 54
17	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ศาสนาที่ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 54
18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของอาชีพบิดาส่งผลต่อ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหาร ทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
19	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่อาชีพของบิดาที่ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกบริหารทั่วไปในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี.....	55
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของอาชีพมารดาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี	56
21	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของสถานภาพสมรสของบิดามารดาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี.....	56
22	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของสถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี	57
23	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของปัจจุบันอาศัยอยู่กับใครส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี.....	57
24	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของลักษณะการอยู่อาศัยส่งผลต่อพฤติกรรมเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี.....	58
25	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	59

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ โลกได้มีการมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย มีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรทั่วโลกล้วนส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการดำรงชีวิตของคนในสังคมโลก รวมทั้งคนไทยด้วย ซึ่งในอดีตมีการยึดถือวัฒนธรรมและเห็นคุณค่าของการพัฒนาจิตใจเป็นหลักโดยมีพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์กลางในการยึดเหนี่ยวจิตใจ เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมแห่งพระพุทธศาสนาที่ต้องตระหนักถึงการปฏิบัติตนเพื่อให้เป็นไปตามควรลงอันดีงามและไม่กระทำใด ๆ ที่ขัดต่อหลักศีลธรรม จริยธรรม แต่สังคมปัจจุบันมีความซับซ้อนในทุกด้านมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และการรับค่านิยมแบบตะวันตกเข้ามาดำรงชีวิตแบบเดิมของสังคมไทยที่เน้นการปฏิบัติตามควรลง และการเห็นคุณค่าของการพัฒนาจิตใจลดน้อยลงรวมถึงการแสดงออกในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมก็ลดน้อยลงเช่นเดียวกัน (วรพล ชุ่มช่วย, 2548, หน้า 1) จากการเพิ่มขึ้นของประชากรดังกล่าวส่งผลให้สังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น และปัญหาสังคมก็มีมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมาซึ่งทำให้ทุกฝ่ายในสังคมมีความกังวลก็คือปัญหาทางสังคมวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นโดยตลอดในรูปแบบต่าง ๆ และในความรุนแรงหลายระดับ อาทิ ปัญหาครอบครัวที่พบว่าเด็กห่างเหินจากครอบครัวและอยู่ในสภาพครอบครัวแตกแยกมากขึ้น ปัญหาด้านความเสื่อมทางจริยธรรมที่พบว่า มีแนวโน้มที่ห่างไกลจากสถาบันศาสนาและชาติที่พึงทราจใจมากขึ้น ปัญหาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่กลายเป็นค่านิยมเสรีทางเพศในเด็กวัยรุ่นจำนวนมากขึ้น ปัญหาความรุนแรงการใช้กำลังทำร้ายกันระหว่างกลุ่มนักเรียน นิสิต วัยรุ่น ปัญหาการเสพสื่อลามกอนาจารปัญหาค่านิยม การบริโภคตลอดจนปัญหายาเสพติด ซึ่งปัญหาทั้งหลายเหล่านี้ทำให้เห็นถึงวัฒนธรรมทั้งในส่วนของมรดกทางศิลปวัฒนธรรม (Cultural heritage) และวิถีชีวิตวัฒนธรรม (Living culture) ที่เปลี่ยนแปลงหรือเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมจนอาจสรุปได้ว่า สังคมไทยกำลังดำเนินชีวิตอย่างขาดรากฐานทางวัฒนธรรมที่ดีงาม โดยเฉพาะปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่นับวันจะมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นทั้งในสังคมชุมชนเมืองใหญ่รวมถึงไปถึงการขยายวงกว้างไปสู่สังคมชนบทมากยิ่งขึ้น สังเกตได้จากข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่มีการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมและมีการแสดงออกของความเป็นเพศที่ผิดแปลกจากธรรมชาติมากยิ่งขึ้นหรือเรียกว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศพฤติกรรมทางเพศเป็นผลจากการที่บุคคลนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูของ

ครอบครัว การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา การเลียนแบบอย่างการกระทำต่อกันหรือการปฏิบัติระหว่างบิดากับมารดา ได้การที่บุคคลได้รับความรู้เรื่องเพศจากครอบครัวในลักษณะใดก็มีค่านิยมในลักษณะใดก็จะมีค่านิยมในลักษณะนั้นและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศ แต่หากว่าวัยรุ่นได้อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มั่นคง มีสัมพันธภาพอันดีในครอบครัว จะเป็นภูมิคุ้มกันให้วัยรุ่นได้อาศัยอยู่อย่างมีความสุข มีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ซึ่งเป็นพลังพิเศษที่ช่วยให้ปัญหาครอบครัวลดน้อยลง (อวาทิพย์ แว, 2550, หน้า 1)

สภาพแวดล้อมในโรงเรียนและสภาพสังคมวัยรุ่น อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดรักร่วมเพศได้ ควรจัดหลักสูตรให้สมดุลเพื่อประกันคุณภาพในการพัฒนาความรู้สึกรักภายใน ควบคู่ไปกับการวางรากฐานทางจิตใจที่ซึ่งวัยรุ่นต้องการดำเนินชีวิตของเขา บิดามารดาควรให้การสนับสนุนการศึกษาที่สมดุล ถ้าละเลยจะมีเด็กฉลาดแต่บกพร่องทางอารมณ์และมีพฤติกรรมผิดปกติเต็มไปหมด สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยให้มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามได้แก่ ในเรือนจำ ค่ายกักกัน โรงเรียนประจำ และหอพัก สภาพสังคมปัจจุบันที่มีการเกิดบาร์ที่เฉพาะคนที่รักเพศเดียวกัน อันเป็นแหล่งชุมชนของพวกรักร่วมเพศและเป็นผลให้เกิดจำนวนรักร่วมเพศมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่เริ่มเข้าสู่หนุ่มสาว และเริ่มใช้ชีวิตหนุ่มสาวของตนเอง ในวงการแพทย์ทั่วโลกยอมรับว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่าง ๆ ไม่ใช่สิ่งผิดปกติ ไม่ใช่โรค รวมทั้งสิทธิอนุญาตให้บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเข้าพิธีสมรส รวมทั้งสิทธิหย่าร้างกันได้ และการที่บุคคลมีความพึงพอใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน แต่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาใด ๆ ขึ้นเลยจากพฤติกรรม ซึ่งตัวเขาเองก็ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมดังกล่าว อย่างนี้ก็ไม่ถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องผิดปกติ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม) แต่สังคมไทยในปัจจุบันยังมีความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางลบ เป็นเรื่องที่น่าเกลียดไม่อยากเข้าใกล้ ในบางขณะก็บางคนเชื่อว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมดังกล่าวเป็นผู้ป่วยทางจิตใจ ซึ่งต้องได้รับการบำบัดจากจิตแพทย์ และเนื่องจากบนหน้าหนังสือพิมพ์มีการนำเสนอเหตุการณ์เกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศในทางลบยิ่งตอกย้ำ ความคิดและความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นโรคชนิดหนึ่งเป็นสิ่งผิดธรรมชาติ วิปริต และผิดประเพณี (จูติกร เทรยาภรณ์, 2543, หน้า 74-76)

การที่สังคมมีเจตคติด้านลบต่อบุคคลต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกด้านลบต่อความเป็นรักร่วมเพศของตน ทำให้รู้สึกกดดัน และบีบคั้นทางจิตใจตนเอง การที่ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีต่อตนเองในแง่ลบและจะเป็นการขัดขวางกระบวนการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ยังทำให้บุคคลรักร่วมเพศต้องคอยปกปิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของตน เพราะกลัวสังคมไม่ยอมรับ รวมถึงกลัวสังคมรังเกียจมีความวิตกกังวลสูง รู้สึกเป็นปมด้อย มีอารมณ์เศร้า รู้สึกเก็บกด บางครั้งรู้สึกหงอยเหงาอ้างว้างและคิดอยากฆ่าตัวตาย

ในปี พ.ศ. 2542 กรมประชาสัมพันธ์สั่งการไปยังสถานีโทรทัศน์ทุกช่องห้ามเสนอภาพของกระเทย เกย์ ทอมดี้ เลสเบี้ยน ที่แสดงออกถึงแม้ว่าทั้งสองประเด็นจะถูกยกเลิกไป เพราะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนก็ตาม แต่ก็ส่งผลกระทบต่อบุคคลรักร่วมเพศ ทั้งในทางตรงและทางอ้อม เนื่องจากบุคคลรักร่วมเพศเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ บุคคลเหล่านี้ก็ต่างมีบทบาทต่าง ๆ กันไปในสังคม จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่เราทุกคนต้องเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะ บางอย่างของบุคคลเหล่านี้ไว้บ้าง เพื่อสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สำหรับสังคมไทย แม้ว่าไม่ได้มีการต่อต้านความเป็นผู้รักร่วมเพศกันอย่างรุนแรง แต่ก็ยังคงมองว่าการรักเพศเดียวกันเป็นความผิดปกติ เป็นความเบี่ยงเบน ซินนอทท์ กล่าวว่า การวิจัยเกี่ยวกับผู้รักร่วมเพศเดียวกันในประเทศไทยวางอยู่บนฐานคติ 4 ประการคือ 1. การรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งเลวร้าย เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข 2. การรักเพศเดียวกันถูกมองว่าเป็นพยาธิสังคม ทางสังคม มีความหมายว่าเป็นสิ่งผิดปกติ หรือมีบางสิ่งผิดปกติในความเป็นรักเพศเดียวกัน 3. การรักเพศเดียวกันเป็นบทบาททางเพศเดียวกันจากความบกพร่องของการแสดงบทบาทของสมาชิกในครอบครัว และ 4. การเป็นผู้รักร่วมเพศเดียวกันเกิดจากความบกพร่องของการแสดงบทบาทของสมาชิกในครอบครัว ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีในจังหวัดชลบุรี คือ ปัญหาของพฤติกรรมทางเพศของนิสิตชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศเนื่องจากบุคคลเหล่านี้อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต หากครอบครัวใดไม่มีเวลาพูดคุยกัน เกิดความห่างเหิน ความสัมพันธ์ก็ยิ่งเจือจาง ไม่มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และเป็นเพื่อนที่ดีสำหรับลูก ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสไปพบปะพูดคุยกับเพื่อนที่เข้าใจที่เป็นเพศเดียวกันส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมต่อไป (อวาทิพย์ แว, 2550, หน้า 2)

การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อบุคคลที่มีวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ หลากหลาย เป็นปัญหา สำคัญระดับโลก บุคคลที่เป็นเลสเบี้ยน เกย์ คนรักสองเพศ และคนข้ามเพศ หรือ LGBT มักประสบ ปัญหา การเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงานตลอดวงจรของการทำงาน ตั้งแต่ การศึกษาอบรมเพื่อการทำงาน การเข้าถึง การจ้างงาน การปฏิเสธการรับเข้าทำงาน การถูกเลิกจ้าง และการไม่ได้รับ โอกาสฝึกอบรม หรือเลื่อนตำแหน่ง ไปจนถึงการเข้าถึงการประกันสังคม ด้วยเหตุเพียงเพราะวิถีทางเพศที่แตกต่าง โดย เป็นจริงหรือเพียงคาดเดา นอกจากนี้ ยังเริ่มเห็นช่องว่างของ ค่าจ้างระหว่างกลุ่มแรงงานที่เป็น LGBT และกลุ่มที่ไม่เป็น LGBT อีกด้วย เพราะแรงงาน LGBT ยังมีเป็นส่วนน้อยในโครงสร้างของรัฐ องค์กร นายจ้างและองค์กรลูกจ้าง ประเด็นปัญหา และ ผลประโยชน์ของแรงงาน LGBT จึงไม่ค่อยได้รับความ สนใจในการเจรจาทางสังคมหรือไม่ได้รับการรับรองในข้อตกลงจากการต่อรองร่วมด้วยเหตุนี้ เมื่อ แรงงาน LGBT ประสบปัญหาถูกเลือกปฏิบัติ ถูกคุกคาม หรือถูกข่มเหงรังแก จึงมักขาดช่องทางในการ แก้ปัญหาประเทศไทย ซึ่งถือว่า

เป็นประเทศที่ค่อนข้าง ก้าวหน้าในการพัฒนาด้านสิทธิ LGBT อย่างไรก็ดี คนรักเพศเดียวกันและคนข้ามเพศก็ยังถูกมองโดย สมาชิกส่วนหนึ่งของสังคมไทยว่ามีปัญหาทางจิต แม้ว่าจะมีการเลิกใช้คำว่า “โรคจิต” กับคนกลุ่มนี้แล้ว ในกฎหมายไทย แต่ในทางปฏิบัติพวกเขายังคงเผชิญกับการเลือกปฏิบัติที่กว้างขวางในชีวิตและการ ทำงาน การเพิ่มความคุ้มครองทางกฎหมายเป็นสิ่งที่จะต้องทำ เพราะกฎหมายไทยไม่มีการรับรองวิถี ทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศอย่างชัดเจน ไม่ว่าในรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน และรัฐบาลไทยก็ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ค.ศ. 1958 (ฉบับที่ 111) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งรับรองหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐาน ในการทำงานที่สำคัญประการหนึ่ง ทั้งนี้ประเทศไทยยังต้องบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ให้เต็มประสิทธิภาพ ในการ โน้มน้ำวภาคธุรกิจและกลุ่มบุคลากรทางการแพทย์ให้เปลี่ยนทัศนคติ ในการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล หลากหลายทางเพศ ควรจะมีระเบียบข้อบังคับ แนวทางปฏิบัติ รวมทั้งแบบอย่างที่ดีช่วยเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนไหวในชุมชน LGBT ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะ กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อไป โดยรณรงค์ “ไม่กระทำรุนแรง” “ไม่เลือกปฏิบัติ” และ “ไม่ทำให้เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย” มาตรการสำคัญในอันดับต้น ๆ ที่ควรต้องทำคือการรับรองอัตลักษณ์ทางเพศในหนังสือเดินทาง และการเยียวยาผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ อัตลักษณ์และวิถีทางเพศในประเทศไทย v โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนข้ามเพศ และคนรักเพศเดียวกัน ผู้ซึ่งมีอัตลักษณ์ไม่สอดคล้องกับความเป็นหญิง หรือความเป็นชายตามที่สังคมคาดหวัง (บุษกร สุริยสาร, 2557)

ความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จึงมีความสนใจที่จะศึกษา “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557” เนื่องจากสถานศึกษาเป็นสถานที่ที่บุคคลในช่วงวัยนี้ใช้เวลาอยู่มากที่สุด และสิ่งแวดล้อมทั่วไปในสถานศึกษามีความเสี่ยงในการเบี่ยงเบนพฤติกรรมทางเพศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557

3. ทราบถึงผลเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะ รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตที่กำลังศึกษาคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัด ชลบุรี จำนวน 488 คน (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557)

กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่กำลังศึกษาคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหาร ทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 220 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. ศาสนา
4. อาชีพของบิดา
5. อาชีพของมารดา
6. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
7. ลักษณะการอยู่อาศัย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย

1. ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู
2. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
3. ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น หมายถึง การปฏิบัติที่ทำให้เสี่ยงต่อการเสียชีวิต พิกการ ทูพพล ภาพ เกิดผลเสียต่อสุขภาพอนามัยทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงเหล่านี้คือ การติดยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์หรือโรคเอดส์ การเสียชีวิตหรืออวัยวะจากอุบัติเหตุ การฆ่าตัวตาย เป็นต้น

พฤติกรรมเบี่ยงทางเพศ หมายถึง ลักษณะ ของบุคคลที่มีความสุข ความพึงพอใจ ในการแสดงท่าทางของเพศตรงข้าม เช่น ชายที่มีลักษณะ อุปนิสัย และการแสดงคล้ายผู้หญิง ตั้งแต่การแต่งการ กิริยาท่าทาง การเดิน การพูดจา และหญิงที่มีลักษณะคล้ายผู้ชาย เช่น ตัดผมสั้น รองทรง ขอบแต่งตัวเหมือนชาย กิริยาท่าทาง การเดินไม่สำรวม พูดจาห้าว ห้วน เป็นต้น

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลของนิสิตที่คาดว่าจะมีผลต่อพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ รสนิยมทางเพศ ลักษณะครอบครัว และผู้มีบทบาทสำคัญในครอบครัว

รสนิยมทางเพศ หมายถึง รูปแบบพื้นฐานของอารมณ์ ความใคร่ หรือ ความสนใจทางเพศ ต่อชาย หญิง หรือทั้งสองเพศ หรือไม่ใช่เพศไหน หรือเพศที่ 3

ลักษณะครอบครัว หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างบิดากับมารดาในปัจจุบัน แบ่งเป็น อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม หรือเสียชีวิตแล้วทั้งคู่

ผู้มีบทบาทสำคัญในครอบครัว หมายถึง บุคคลที่มีอำนาจการตัดสินใจเรื่องราว และความเป็นอยู่ของทุกคนในครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง ลักษณะ ทางด้านครอบครัวของนิสิตที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่ผู้ใหญ่มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ หรือสัมพันธ์ หรือสัมพันธภาพระหว่างพ่อ แม่ กับลูก ซึ่งจะทำให้ครอบครัวมีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน เผด็จการ หรือแบบปล่อยปละละเลย

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่ามีบิดา มารดาปฏิบัติตนอย่างยุติธรรม บิดา มารดา มีความอดทนไม่ตามใจจนเกินไป และเข้มงวดกวดขันจนเกินไป ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของบุตร ให้ความร่วมมือแก่บุตรตามโอกาสอันควร

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันหรือแบบเผด็จการ หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่ามีบิดามารดาก้าว่ำก่ายเรื่องส่วนตัวของตนเอง ขยับยั้งการแสดงออก ทำให้ตนเองรู้สึกผิดเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถูกบังคับให้ทำตามความต้องการของบิดามารดา และบิดามารดาใช้คำพูดที่ทำให้ตนเองรู้สึกอับอาย

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่าตนได้รับการตามใจ ไม่ได้รับการเอาใจใส่และไม่ได้รับคำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา หมายถึง การที่บิดามารดาของนิสิตประพฤติตนแบบอย่างที่ดีให้กับบุตร โดยมีการเติมเต็มความรักและความอบอุ่นให้แก่ครอบครัวอยู่เสมอ คอยชี้แนะแนวทางที่ดี คอยตักเตือนไม่ให้บุตรกระทำผิดต่อกฎระเบียบของสังคมหรือเบียดเบียนผู้อื่น และเป็นທີ່ปรึกษาแก่นบุตรเมื่อบุตรมีปัญหา

ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางสังคมของนิสิตที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน

ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง การที่นิสิตมีความใกล้ชิด คั่นเคย และสนิทสนมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

การรับรู้ข่าวสารด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน หมายถึง การที่นิสิตรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การควบคุมตนเอง หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้วิธีการหนึ่ง วิธีการใดหรือหลายวิธี เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่บุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย กระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายและควบคุมตัวแปรทั้งภายในและภายนอกของบุคคล อันจะมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นด้วยตนเอง

ไบเซ็กชวล หมายถึง เป็นรสนิยมทางเพศ ที่ชอบคนทั้ง 2 เพศ ทั้งชายและหญิง คนที่มีรสนิยมแบบไบเซ็กชวลอาจมีประสบการณ์ทางเพศ ภาวะอารมณ์ ความรัก กับทั้งเพศตัวเองและเพศตรงข้าม และยังมีความหมายถึงความรู้สึกส่วนตัวและอัตลักษณ์ทางสังคม โดยยึดจากความสนใจทางเพศ การแสดงออกทางพฤติกรรม และการเป็นสมาชิกในกลุ่มสังคม และยังถือเป็น 1 ใน 3 ของการจำแนกเพศ รวมไปถึงรักต่างเพศ และรักเพศเดียวกัน

ไบ รุก คือ คนที่มีความนิยมชมชอบทั้งสองเพศ และจะรับบทบาทเป็นฝ่ายกระทำ (Active) เสมอ ไม่ว่าจะร่วมเพศกับผู้หญิงหรือผู้ชาย

ไบ รับ คือ คนที่มีรสนิยมหลากหลายขึ้นมาอีกชนิด เขาคนนี้สามารถร่วมเพศได้กับทั้งสองเพศก็จริง แต่เขาจะแบ่งร่างออกเป็นสององค์ละ กล่าวคือ หากร่วมเพศกับผู้หญิง เขาก็จะรับบทบาทเป็นฝ่ายกระทำ (Active) แต่ทว่าเมื่อเขามาร่วมเพศกับผู้ชายก็จะเป็นฝ่ายรับ

เลสเบียน หมายถึง คำเรียกของผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน หรือ หญิงรักหญิง ในอดีตคนไทยเรียกกันมาแต่ดั้งแต่เดิมว่า “อัญจารี” คำว่า อัญ บวกกับ จาริต มีความหมายตรงตัวว่าผู้ประพฤติที่แตกต่าง ตรงกับภาษาอังกฤษว่า เลสเบียน (Lesbian)

ทอม มาจากภาษาอังกฤษว่า Tom boy ผู้หญิงบางคนเรียก “ทอมมี่” เป็นฝ่ายที่ทำตัวเสมือนชาย เข้มแข็ง บึกบึน เป็นผู้นำ รับผิดชอบ ดูแล เทคแคร์ เอาอกเอาใจ

ดี้ มาจากภาษาอังกฤษว่า Lady เป็นฝ่ายทำตัวเป็นผู้หญิง-ผู้หญิง บอบบาง ไร้เดียงสา ออเซาะ นอเลาะ ช่วยเหลือตัวเองไม่ค่อยได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาสาระสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้กำหนดเนื้อหาสาระไว้ดังนี้

วัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์และสังคม เพื่อการเรียนรู้ที่จะผ่านช่วงของวัยเด็กที่ต้องพึ่งผู้อื่นไปสู่วัยผู้ใหญ่ที่สามารถพึ่งตนเองได้ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเรียนรู้ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างมีคุณภาพจึงต้องเรียนรู้พร้อมกันในทุกด้านของการเปลี่ยนแปลง และการเจริญเติบโตตามธรรมชาติของวัยดังกล่าว

1. แนวความคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นและการพัฒนาการของวัยรุ่น
2. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น
3. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
4. แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นและการพัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์และสังคม เพื่อการเรียนรู้ที่จะผ่านช่วงของวัยเด็กที่ต้องพึ่งผู้อื่นไปสู่วัยผู้ใหญ่ที่สามารถพึ่งตนเองได้ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเรียนรู้ที่จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่อย่างมีคุณภาพจึงจำเป็นต้องเรียนรู้พร้อมกันไปในทุกด้านของการเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตตามธรรมชาติของวัยดังกล่าว

คำจำกัดความ ของคำว่า “วัยรุ่น” มีความหลากหลาย เนื่องจากขึ้นกับความแตกต่างของ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนความแตกต่างทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของวัยรุ่นในแต่ละแห่ง ความหมายที่นักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้ให้ไว้

สุพัตรา สุภาพ (2542) ให้ความหมายของวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยอย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว ซึ่งการเจริญเติบโตของวัยรุ่นจะมีลักษณะ ดังนี้

พัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่น (Adolescence) มีรากศัพท์ มาจากภาษาละติน คือ Adolescere ซึ่งหมายความว่า เจริญเติบโต ไปสู่วุฒิภาวะ (To grow into maturity) ซึ่งคำว่าวุฒิภาวะหมายถึง สภาพความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นสภาวะสมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา องค์การอนามัยโลกได้ ให้ความหมายของวัยรุ่นว่าเป็นผู้มีลักษณะ 3 ประการ คือ มีการพัฒนาทางด้านร่างกายจะมีการ เจริญเติบโตในด้านความสูง น้ำหนัก รวมถึงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศจนกระทั่งมีวุฒิ ภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ พัฒนาการทางด้านจิตใจ มีการเพิ่มความสามารถในความคิดเป็น นามธรรมมากขึ้นและมีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ และพัฒนาการด้านสังคม จากการพึ่งพา ผู้อื่นในครอบครัวเป็นการ พึ่งพาตนเอง

ไนสไตน์ (Neinstein, 1996) ได้แบ่งวัยรุ่น โดยแยกเพศเอาไว้เป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) เพศชายอายุ 12-14 ปี และเพศหญิงอายุ 10-13 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) เพศชายอายุ 14-17 ปี และเพศหญิงอายุ 13-16 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) มีอายุระหว่าง 17-21 ปี

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่มีอายุ 13-19 ปี ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงทางด้านพัฒนาการไปพร้อม ๆ กันทั้ง 4 ด้าน ประกอบไปด้วยด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา และด้านสังคมอย่างสมบูรณ์แบบ

พัฒนาการทางร่างกาย

อัตราการเจริญเติบโตช้าลง รูปร่างเข้าสู่สัดส่วนผู้ใหญ่ เด็กหญิงร่างกายเริ่มเปลี่ยนแปลง หลายอย่าง เช่น เริ่มมีประจำเดือน น้ำหนักและส่วนสูงจะเพิ่มขึ้นจนถึงอายุประมาณ 17-18 ปี ลักษณะ เพศอย่างที่สองเจริญอย่างสม่ำเสมอ รังไข่เจริญอย่างรวดเร็ว ทรวงอกเริ่มขยายใหญ่หรือขนาด ใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ เด็กชายเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมากขึ้นตั้งแต่อายุ 13 ปี การ เจริญเติบโตด้านอื่นปานกลางแต่อวัยวะเพศเติบโตเร็ว มีขนตามใบหน้าและลำตัว เด็กวัยรุ่นเริ่มเข้าสู่ ความเป็นหนุ่มสาวเมื่ออายุ 14-15 ปี รูปร่างขยายใหญ่เพิ่มทั้งน้ำหนักและส่วนสูง เสียงห้าวและจะ เริ่มเข้าสู่ปกติเมื่อถึงวัยรุ่นตอนปลาย ร่างกายจะผลิตน้ำสุจิออกมาและจะมีน้ำอสุจิก่อนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” หรือมีการบำบัดความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เด็กก็จะมีวุฒิภาวะทางเพศสมบูรณ์ สามารถสืบพันธุ์ได้ การเจริญเติบโตโดยทั่วไปของเด็กหญิงจะเร็วกว่าเด็กชาย แต่เมื่อเด็กชายอายุ 15

ปี แล้วจะสูงเท่ากับเด็กหญิงที่อยู่ในวัยเดียวกัน ความเจริญทางส่วนสูงจะหยุดเมื่ออายุประมาณ 20 ปี
วัยนี้สาขาค่าจะดีกว่าวัยที่ผ่านมา อวัยวะที่มีบทบาทสำคัญต่อพัฒนาการและการรอกงามของมนุษย์
คือต่อมไร้ท่อต่าง ๆ โดยเฉพาะต่อมเพศซึ่งช่วยกระตุ้นให้วัยรุ่นมีความรู้สึกรักต่อเพศตรงข้าม

พัฒนาการทางอารมณ์

อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงเร็ว บางครั้งรุนแรง มักแสดงความรู้สึกเปิดเผยและ
ตรงเกินไป เชื้อมั่นในตนเอง ชอบอิสระ ต้องการพึ่งตนเอง และพิสูจน์ให้ผู้ใหญ่เห็นว่าเขามีความ
เป็นตัวของตัวเอง สิ่งเหล่านี้เขาจะตอบสนองตัวเองโดยการคบเพื่อนวัยเดียวกัน ความต้องการที่
สำคัญที่สุดในวัยนี้ คือ ความต้องการความยอมรับในความเป็นเพศหญิงหรือชายอย่างเต็มที่จาก
คนวัยเดียวกันและเพศตรงข้าม วัยนี้ชอบเอาใจใส่กับรูปร่างของตัวเอง และมีความกังวลใจต่อรูปร่าง
ที่เปลี่ยนแปลง นิยมในบุรุษและสตรีที่มีชื่อเสียงและอยากทำตาม เหตุที่ทำให้อารมณ์เปลี่ยนแปลง
ง่ายและรุนแรงคือความเปลี่ยนแปลงทางกาย การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายใน เช่น ต่อมต่าง ๆ
และการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ การพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นผู้ปกครอง ครู
หรือ ผู้ใกล้ชิดควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นได้

พัฒนาการทางสังคมและบุคลิกภาพ

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยสำคัญในการพัฒนาและผสมผสานบุคลิกภาพจะพัฒนาได้เต็มที่ต่อเมื่อ
การเจริญเติบโตในทุกด้านได้พัฒนาไปถึงระดับสูงสุดบุคคลต้องผ่านพัฒนาการขั้นต้น ๆ มาด้วยดี
บุคลิกภาพจึงจะปกติช่วงวัยรุ่นมีพัฒนาการบุคลิกภาพมาก อันเนื่องมาจากพัฒนาการและ
ประสบการณ์ใหม่ ๆ มีความสลับซับซ้อนมากขึ้นในชีวิต ประสบการณ์ใหม่เหล่านี้ได้แก่

1. การมีร่างกายอย่างผู้ใหญ่
2. การมีวุฒิภาวะทางเพศ พร้อมกับมีแรงผลักดันและอารมณ์
3. การมีจิตสำนึกต่อตนเอง (Self-awareness) มากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการ
อย่างแรงกล้าที่จะนำทางตนเอง และประเมินมาตรฐาน เป็นหมาย และอุดมคติในชีวิตเสียใหม่
4. การต้องการความเป็นเพื่อน โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ
5. การปฏิบัติจากพ่อแม่ และเพื่อน ๆ
6. การมีความขัดแย้งในช่วงวัยรุ่น

พัฒนาการทางสังคมและบุคลิกภาพในวัยรุ่นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงหลาย ๆ ด้านได้แก่

การพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง

การแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง

การพัฒนาทางเพศ

การพัฒนาด้านศีลธรรม จริยธรรม

“วัยรุ่น” เป็นวัยที่ได้ผ่านการเรียนรู้และเข้าใจกฎเกณฑ์ของสังคมมากพอสมควรเริ่มจากครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน และสังคมรอบข้าง เป็นวัยที่พ้นสภาพจากความเป็นเด็ก เข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจเพื่อที่จะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการให้ผู้ใหญ่เข้าใจและยอมรับเขาเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง

พัฒนาการทางสติปัญญา

วัยนี้เป็นวัยที่มีความกระตือรือร้นมีความสามารถหลายอย่างมีพลังในการทำงานและการแสดงออกทางสติปัญญา รู้จักปรับปรุงบุคลิกภาพ เลียนแบบผู้ที่ตนยกย่อง รู้จักใช้ความคิดอย่างลึกซึ้งชอบทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เด็กที่ขาดความมั่นคงในตนเอง จะเป็นเด็กที่ไวต่อความรู้สึก มีความกระวนกระวายต่อคำพูดที่กล่าวออกไป ซึ่งสามารถเห็นความแตกต่างได้ พัฒนาการของวัยนี้คือ

1. เพิ่มความสนใจตนเองและมองเห็นการณ์ไกล รู้จักปรับตัวในสังคมได้ดี
2. ปลูกฝังการพึ่งตนเอง ชอบอิสระ
3. รู้จักปรับตัวและจงรักภักดีต่อบุคคลในครอบครัว โรงเรียน และชุมชนเราสามารถวัด

หรือสังเกตพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กได้จากความสนใจของเด็กและความต้องการของเด็ก พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัยนี้จะกว้างขึ้นเนื่องจากเด็กชอบทำและทดลองหรือเลียนแบบหรือจากการทดลองผิดพลาด ซึ่งการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญเพราะเด็กได้ลงมือทำเอง ได้พบและแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ผู้ใหญ่ไม่ควรขัดขวางเด็กควรจัดให้เด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี และช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ ของเด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก ซึ่งผู้ใหญ่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องเข้าใจและยอมรับว่าจะต้องเข้าใจและยอมรับว่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นธรรมชาติของเด็กแล้ว ยังต้องเข้าใจต่อไปอีกว่าความเปลี่ยนแปลงในชีวิตดังกล่าวแล้วจะสร้างความอึดอัดและรำคาญใจแก่เขาด้วย บางอย่างอาจทำให้เขาดอกใจมากหากเขาเหล่านั้นจะไม่ได้ทราบความเป็นจริงและมีการเตรียมตัวมาก่อน ครูและผู้ปกครองจะถือได้ว่าเป็นความจำเป็นที่อธิบายความจริงต่าง ๆ ให้แก่เด็ก เพื่อเขาจะได้ไม่เกิดความสะเทือนใจหรืออึดอัดใจเกินความจำเป็น หากผู้ใหญ่ไม่เข้าใจในสิ่งเหล่านี้ก็อาจทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ ซึ่งในช่วงการเจริญเติบโตจากวัยรุ่นเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์การจะผ่านพ้นช่วงวัยนี้ไปได้ เด็กวัยรุ่นมักจะเผชิญกับความกดดันที่เกิดจากการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ที่ตนไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อน นั่นคือ การเรียนรู้การดำเนินชีวิตของผู้ใหญ่อย่างรวดเร็วและรอบด้าน ในขณะที่ตนเองยังไม่แข็งแกร่งเพียงพอ จึงเป็นภาระหนักของวัยรุ่นในการผ่านช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ไป

แนวความคิดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น

พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น คือ การกระทำหรือการแสดงออกทางร่างกาย ความคิดและความรู้สึก ของบุคคลที่เข้าสู่วัยรุ่น โดยไม่เกรงกลัวต่อภัยอันตรายที่จะมาสู่ตนหรือผู้อื่น ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงมักจะเกิดกับวัยรุ่นทั่วไป มักมีดังนี้

1. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่าง ๆ เป็นช่องทางที่จะไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ ต่อไป เนื่องจากทำให้ขาดสติและไม่สามารถควบคุมสติตนเองได้ทั้งความคิด การเคลื่อนไหว และการตัดสินใจ ในขณะที่เป็นสิ่งเสพติดที่ถูกกฎหมาย และสังคมมักจะยอมรับว่าเป็นที่จำเป็นในการเข้าสังคมหรือการสังสรรค์ จึงมักเป็นเหตุให้เกิดการสูญเสียต่าง ๆ ตามมา เช่น การทะเลาะวิวาท อุบัติเหตุพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งในเด็กวัยรุ่น โดยเฉพาะที่ชอบสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนกลางคืน ทั้งหญิงและชายมักจะเสพติดกันเป็นเหมือนคู่กันกับการสังสรรค์

ซึ่งเหตุผลการดื่มสุรานี้ มีการวิจัยที่เคยได้สำรวจไว้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมัธยมทั่วประเทศ พบว่าเหตุผลการดื่มสุรา คือ อยากลอง เพื่อนชวนญาติ เช่น พ่อแม่พี่น้อง ฯลฯ ชวนให้ลอง และเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ การเข้าสังคม สังสรรค์ ถูกบังคับให้ดื่ม และดื่มเองเพราะเข้าใจผิด พฤติกรรมความเสี่ยงโดยพื้นฐานของวัยรุ่น คือ อยากรู้ อยากลอง ของตัวเอง เมื่อประกอบกับแรงชักจูงกระตุ้นให้ความเสี่ยงมีโอกาสกระทำได้ไม่ยาก การเริ่มต้นทดลองเพื่อรู้ครั้งแรกเป็นพฤติกรรมเสี่ยงเบื้องต้นที่ส่งผลให้มีการกระทำซ้ำและบางคนอาจมีแนวโน้มที่จะเสี่ยงตลอดไป และหากมีการทดลองดื่มสุราขณะนั้นอายุน้อยนั้น ได้มีการสำรวจพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทดลองดื่มสุราตั้งแต่อายุน้อยมากเมื่อเทียบกับปัจจุบัน ก็พอเห็นปัญหาได้ว่าแนวโน้มการเสพติดยังไม่ลดต่ำลงเพราะนักเรียน 106 คนจาก 174 คนที่ทดลองเสพ ยังการเสพติดอยู่ และเมื่อถามเหตุผลของการเสพติดปัจจุบัน เหตุผลของกลุ่มที่ดื่มบ่อย อ้างว่าเพื่อนชวนและต้องเข้ากลุ่มเพื่อน เข้าสังคม โดยรู้สึกว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติ

2. การสูบบุหรี่

ทางการแพทย์ถือว่าการสูบบุหรี่เป็นเพียงภาวะเสพติดนิโคติน ซึ่งต่างกับภาวะเสพติดเนื่องจากผลทางชีววิทยาของบุหรี่เหมือนกับการดื่มกาแฟและเครื่องดื่มประเภทที่มีคาเฟอีนทั้งหลายที่แตกต่างจากผล ซึ่งเกิดจากมอร์ฟีนแอลกอฮอล์ บาร์บิทูเรต และยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรงทั้งหลาย การเสพติดบุหรี่ จึงเป็นการติดทางใจไม่มีการติดทางกายอันเนื่องจากฤทธิ์นิโคติน หรือสารประกอบอื่น ๆ ในบุหรี่ และเมื่อหยุดสูบบุหรี่มักมีอาการขาดยา ที่เป็นอาการทางจิตใจ เช่น หงุดหงิด กระวนกระวาย

ส่วนอาการทางกายไม่ปรากฏ มีผลวิจัยแสดงไว้ว่า นิสัยการสูบบุหรี่ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น โดยเฉพะในช่วงที่อยู่ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และเมื่อบุคคลสูบบุหรี่จนติด เป็นนิสัยแล้วการจะเลิกสูบเป็นเรื่องกระทำยากหรือถ้ามีการเลิกสูบแล้ว โอกาสจะกลับมาสูบใหม่ อีกนั้นมีสูงมาก (อุไร สุมาริธรรม, 2545, หน้า 2-35)

แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

การเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นความผิดปกติในคนที่มีความรู้สึกทางเพศ ทศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกไม่เหมาะสม แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคม มักมีสาเหตุจากสภาพจิตใจที่ผิดปกติทำให้เขาไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ แต่มิได้หมายความว่า เป็นโรคจิตหรือวิกลจริต เป็นเพียงความผิดปกติทางจิตเวช พวกบุคลิกภาพผิดปกติ เท่านั้น ความผิดปกติทางเพศมีหลายชนิด แต่ในที่นี้ จะกล่าวถึงเฉพาะที่พบเห็นกันบ่อยในสังคม คือ

โรเบิร์ตเคเมอร์ตัน นักสังคมวิทยาได้นำแนวคิดภาวะไร้บรรทัดฐานมาอธิบายการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยจำแนกปัจจัยที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็น 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ยึดแนวบรรทัดฐานหรือไม่ กับด้านค่านิยมที่ยึดถือตามเป้าหมายของสังคมหรือไม่

แนวพฤติกรรมของบุคคล โดยใช้เป้าหมายและวิธีการการเป็นตัวจำแนก ได้เป็น 5 แบบ

1. พวกคล้อยตาม พวกนี้จะปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคมกำหนดเพื่อไปสู่เป้าหมายของพวกเขาก็เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในสังคม
2. พวกแหวกแนว พวกนี้จะไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม แต่มีเป้าหมายในชีวิตสอดคล้องกับสังคม เช่น ความร่ำรวย อำนาจ เป็นต้น ตัวอย่างของพวกแหวกแนว เช่น ถ้าเป้าหมายคือความร่ำรวย เขาก็จะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อได้เงินมา เฉพาะทางที่ไม่ถูกกฎหมายแต่ได้เงินเยอะ เป็นต้น
3. พวกเจ้าระเบียบ พวกนี้จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม หรือบางครั้งเคร่งครัดเป็นอย่างมาก แต่ไม่สนใจเป้าหมายของชีวิต
4. พวกหนีโลก พวกนี้เป็นพวกที่ไม่มีเป้าหมายในชีวิต ไม่สนใจบรรทัดฐานของสังคม
5. พวกกบฏ พวกนี้เป็นพวกที่ปฏิเสธเป้าหมายและวิธีการบรรลุเป้าหมายของสังคมทั้งหมด พวกนี้จะพยายามสร้างเป้าหมายและแบบแผนสังคมขึ้นใหม่ กลุ่มนี้มีทั้งคุณและโทษต่อสังคม

องค์กรอนามัยโลก กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง การที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกันกับตน โดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวหรือเป็นส่วนใหญ่ โดยอาจจะมิ

หรือไม่มีความสัมพันธ์ทางกายต่อกันก็ได้ และการวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นรักร่วมเพศนั้น ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดปกติทางจิตหรือไม่

สุวัทนา อารีพรรค กล่าวว่าการเบี่ยงเบนทางเพศมี 4 ลักษณะ คือ

1. พวกที่เบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual orientation) แบ่งกลุ่มประเภทนี้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1 การรักร่วมเพศ (Homosexuality) หมายถึง พวกที่มีความรักใคร่เพศเดียวกัน

1.2 ลักเพศ (Transvertitism) เป็นความผิดปกติที่เกิดจากการได้รับความตื่นเต้นหรือความสุขทางอารมณ์หรือทางเพศ โดยการแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าของเพศตรงข้าม คนพวกนี้ส่วนใหญ่จะพอใจเฉพาะการแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามและไม่ต้องการแปลงเพศ แต่มีบางคนประพุดิรักร่วมเพศและมีความสุขในครอบครัวได้ โดยเฉพาะถ้าคู่สมรสของเขาเข้าใจและให้ความร่วมมือ

1.3 ปฏิเสธเพศ (Transsexualism) เป็นความผิดปกติทางเพศ เนื่องจากมีความเชื่อว่าเพศที่ปรากฏทางร่างกายของตนไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดความต้องการที่จะผ่าตัดแปลงเพศ หรือไม่ก็พยายามซ่อนเพศทางร่างกายของตนไว้ โดยการแต่งกายหรือประพุดิแบบเพศตรงข้าม ส่วนใหญ่ของคนที่มีปัญหานี้คือผู้ชาย

2. พวกที่เบี่ยงเบนในการเลือกคู่ร่วมเพศ เช่น เลือกวัตถุ ส่วนของร่างกาย หรือบุคคล โดยแบ่งกลุ่มประเภทนี้เป็น 7 กลุ่ม ได้แก่

2.1 การรักร่วมเพศ (Homosexuality) คือ ภาวะที่คนมีความสุขกับเพศเดียวกันกับตนเอง

2.2 การมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก (Pedophilia) การรักเด็ก แต่โดยทั่วไปหมายถึง การที่ผู้ใหญ่มีความสุขทางเพศจากการมีสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามที่ยังไม่ถึงวัยแตกหนุ่มแตกสาว

2.3 การสมสู่ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ (Bestiality) บางครั้งเรียกว่า Zoophilia เป็นความพอใจในทางเพศจากการมีสัมพันธ์กับสัตว์ ซึ่งอาจเป็นการร่วมเพศตามปกติ (Penovaginal intercourse) การร่วมเพศทางทวารหนัก

2.4 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้สูงอายุ (Gerontophilia) เป็นความผิดปกติทางเพศซึ่งคนอายุน้อยมีความสนใจทางเพศกับคนแก่ ความผิดปกตินี้ อาจเป็นผลมาจากความผูกพันทางอารมณ์กับ ปู่ ย่า ตา ยาย กล่าวคือ คนที่มีแนวโน้มจะเป็น Gerontophilia มักจะมีความรักต่อคนแก่เป็นพิเศษ อันอาจเกิดจากการมีบิดา มารดา เป็นคนสูงอายุ

2.5 การมีเพศสัมพันธ์กับศพ (Necrophilia) ความสุขทางเพศเกิดจากการดูศพหรือรักร่วมเพศกับศพ บางครั้งจะมีการตัดศพเป็นชิ้นด้วย เป็นความผิดปกติทางเพศที่พบได้น้อยมาก แต่แสดงถึงความผิดปกติทางจิตอย่างรุนแรงถึงขนาดโรคจิต

2.6 การมีเพศสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ (Fetishism) เป็นความผิดปกติทางเพศซึ่งสิ่งที่เป็นความต้องการทางเพศของคนผู้นั้น กลายเป็นวัตถุหรือส่วนของร่างกาย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทางเพศแทนที่จะเป็นคน เช่น เป็นหมวก รองเท้า หรือดาววัตถุหรือส่วนร่างกายเหล่านี้จะให้ความสุขโดยการ จับ จ้อง มอง

2.7 การมีเพศสัมพันธ์กับพี่น้องสายเลือดเดียวกัน (Incest) คือการร่วมเพศระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด ซึ่งกฎหมายห้ามไว้ รวมถึงเด็กซึ่งตนขอมาเลี้ยงเป็นลูกบุญธรรมด้วย

3. พวกที่เบี่ยงเบนในวิธีปฏิบัติทางเพศ กลุ่มนี้แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

3.1 ความวิปริตที่มีความสุขเมื่อเห็นผู้อื่นทรมาน (Sadomasochism) แยกเป็น 2 ชนิด ความวิปริตทางเพศ (Sadism) หมายถึง การมีความสุขหรือมีความพอใจทางเพศจากการทำให้ผู้ร่วมเพศเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจ ความวิตถาร (Masochism) หมายถึง การมีความสุขหรือมีความพอใจทางเพศจากการถูกผู้ร่วมเพศทำให้เจ็บปวด จะโดยทางร่างกายหรือจิตใจ

3.2 ชอบอวดอวัยวะเพศ (Exhibitionism) คือ การมีความสุขทางเพศจากการ ใช้อวัยวะเพศของตนเองต่อคนแปลกหน้า และไม่เต็มใจดู

3.3 ถ้ามอง (Voyeurism) คือ การมีความสุขทางเพศจากการได้แอบดูคนอื่นเปลือยหรือร่วมเพศกัน

3.4 การสังวาสของผู้อื่น (Scopophilia) หมายถึง การมีความสุขทางเพศจากการดูอวัยวะเพศของผู้อื่นหรือดูการร่วมเพศของผู้อื่น

3.5 การร่วมเพศทางทวารหนัก (Sodomy) หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน

3.6 เบียดเสียดถูไถ (Frottage) หมายถึง การมีความสุขทางเพศจากการถูหรือกดอวัยวะเพศกับส่วนของร่างกายของเพศตรงข้ามซึ่งมีเสื้อผ้าปกปิดอยู่ การกระทำนี้อาจไม่เป็นที่สังเกตเพราะมักทำในที่ที่มีคนหนาแน่น

4. พวกที่เบี่ยงเบนในปริมาณและความรุนแรงของความต้องการทางเพศ แบ่งเป็น 3 ประเภท

4.1 ความต้องการทางเพศสูง (Hyper sexuality) คือ สภาวะที่มีความต้องการร่วมเพศมากผิดปกติในผู้หญิงเรียกว่า กล้าเกินหญิง (nymphomania) และผู้ชายเรียกว่า การที่ผู้ชายมีตัณหาราคะมากผิดปกติ (satyriasis) ผู้ผิดปกติมักสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบ่อย ๆ อย่างขบขี้ใจไม่ได้ด้วย

4.2 ความสำส่อน (Promiscuity) คือ การร่วมเพศแบบไม่เลือกบุคคล

4.3 การข่มขืน (Rape)

แคปแลนด์และซาร์คอร์ด (Capland & Zacord, n.d. อ้างถึงใน จำนวน อติวัฒน์สิทธิ์, 2533) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะที่เป็นแบบแผนระยะยาวของการมีความพึงพอใจทางเพศที่ไม่สามารถกระตุ้นเร้าทางเพศได้ด้วยเพศตรงข้าม แต่อารมณ์ความรู้สึกสนใจทางเพศจะสามารถกระตุ้นได้ด้วยบุคคลเพศเดียวกัน

ริชาร์ด (Richart, n.d. อ้างถึงใน จำนวน อติวัฒน์สิทธิ์, 2533) ให้ความหมายพฤติกรรมเบี่ยงเบนไว้ว่า คือพฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อมาตรฐานความประพฤติหรือความคาดหวังทางสังคม

โอเดอร์สัน (Oderson, n.d. อ้างถึงใน จำนวน อติวัฒน์สิทธิ์, 2533) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่ผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคมที่คนทั่วไปยึดถือ และก่อให้เกิดการต่อต้านหรือลงโทษผู้กระทำผิด สรุปไว้ดังนี้

พฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ไม่ใช่มีมาแต่กำเนิดหรือเป็นการสืบทอดทางพันธุกรรม

1. พฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นการเรียนรู้การปฏิบัติสังสรรค์กับบุคคลอื่นในในรูปแบบการสื่อสารต่าง ๆ
2. หลักการสำคัญของการเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น จะเกิดขึ้นภายในกลุ่มที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน และบุคคลเกิดการเลียนแบบ
3. เมื่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนถูกเรียนรู้ การเรียนรู้จะประกอบด้วยวิธีการในการเบี่ยงเบน ซึ่งในบางครั้งก็มีความซับซ้อน แต่ในบางครั้งก็มีความง่ายดาย และทิศทางที่เฉพาะเจาะจงของแรงจูงใจ แรงขับ การให้เหตุผลเข้าข้างตัวเองและทัศนคติต่อการเบี่ยงเบน
4. ทิศทางของแรงจูงใจและแรงขับจะถูกเรียนรู้จากการนิยาม กฎ ระเบียบในลักษณะของการนิยามว่าน่าพึงพอใจหรือไม่น่าพึงพอใจ
5. บุคคลจะกลายเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้เพราะยึดถือนิยามที่เอื้อหรือส่งระเบียบ
6. การคบหาสมาคมที่แตกต่างกันออกไปในเรื่องของความถี่ ระยะเวลาการลำดับก่อนหลัง และความเข้มข้นของความสัมพันธ์
7. กระบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยการสมาคมกับผู้ที่เบี่ยงเบน หรือผู้ที่ต่อต้านเป็นการเชื่อมโยงถึงกลไกต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ ด้วย กล่าวคือ การเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่จำกัดอยู่เพียงกระบวนการเลียนแบบเท่านั้น บุคคลที่ถูกปล่อยให้หรือชักจูงก็อาจจะเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ โดยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งกระบวนการนี้ไม่ได้ถือว่าการเลียนแบบอย่างธรรมดาสามัญโดยทั่วไป พฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นเป็นแสดงออกถึงความต้องการ และค่านิยม โดยทั่ว ๆ ไป แต่จะอธิบายว่า คนที่เบี่ยงเบนเพราะมีความต้องการและค่านิยมทั่ว ๆ ไป นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพราะพฤติกรรมที่ไม่เบี่ยงเบนก็

แสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมแบบเดียวกัน เช่น ขโมยสิ่งของที่ต้องการ (เบี่ยงเบน) กับทำสุจริตเพื่อได้เงินมา (ไม่เบี่ยงเบน) ก็ต้องการเงินเหมือนกัน

สุชีลา จงสิริรัตนกุล (2533 อ้างถึงใน จำนวน อดิวัฒนสิทธิ์, 2533) กล่าวว่า การเบี่ยงเบน หมายถึง การละเมิดบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดขึ้น ลักษณะเป็นแนวทางให้สังคมยึดถือปฏิบัติ อาจจะแสดงในรูปแบบของกฎ ระเบียบ แผน หรือพฤติกรรมที่บุคคลต้องปฏิบัติตามสังคมคือ ชายหรือหญิงมีความผูกพันรักใคร่เพศตรงข้าม แต่ถ้ามีการผูกพันรักใคร่ในเพศเดียวกัน เรียกว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะและสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พฤติกรรมเบี่ยงเบนมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. เป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมเพียงบางระดับ บางเวลา และบางบุคคล เช่น เมื่อไปเที่ยวเธอก็แต่งกายล้ำสมัย ทำสีผม และสนุกสนานสุดเหวี่ยง
2. บุคคลควบคุมตนเองได้น้อยลง เนื่องจากสาเหตุสำคัญ คือ เนื่องจากสถานการณ์กดดัน เช่น วิกฤตการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากความอ่อนแอทางพฤติกรรมของบุคคล เช่น อุปนิสัยตามใจตัวเอง จิตใจอ่อนไหวง่าย เป็นต้น
3. พฤติกรรมเบี่ยงเบนเชื่อมโยงต่อกันในระดับปัจเจกบุคคล กลุ่มและองค์กร เช่น วัยรุ่นแก๊งโจร กลุ่มหญิงบริการทางเพศ เป็นต้น
4. พฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดจากการตัดสินใจของกลุ่มที่มีอำนาจในสังคม ได้แก่ รัฐบาล จารีต กลุ่มอนุรักษ์ เป็นต้น
5. พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหาสังคม เช่น โสเภณีเด็ก ทำให้เกิดปัญหาด้านจริยธรรม เป็นต้น
6. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทำให้เกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมเพราะพฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่างทำให้เกิดค่านิยมใหม่ ระบบสังคมและวัฒนธรรมใหม่ได้
7. พฤติกรรมเบี่ยงเบนถือว่าเป็นขบถสังคม ต้องลงโทษหรือจำกัดให้หมดไปโดยกระบวนการทางสังคมนั้น ๆ
8. พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางประเภทเป็นเพียงการกระทำที่ผิดจากจารีตประเพณี หรือผิดแผกแตกต่างจากคนทั่วไป
9. ไม่สามารถกำหนดเป็นกฎเกณฑ์ที่ตายตัวได้ว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน เพราะ การกระทำบางอย่างสำหรับกลุ่มหนึ่งหรือยุคสมัยหนึ่งอาจเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนแต่กลับเป็นพฤติกรรมปกติหรือเป็นที่ยอมรับในอีกกลุ่มหนึ่งหรือยุคสมัยหนึ่งก็ได้

10. ผลของพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีทั้งให้โทษและเป็นคุณแก่สังคม ไม่ใช่สร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคมเพียงด้านเดียว พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่างก่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ และกลายเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับในเวลาต่อมาก็ได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมเพียงบางระดับ บางเวลาและบางบุคคลซึ่งเชื่อมโยงต่อกันในระดับปัจเจกบุคคล กลุ่มและองค์กร บุคคลจะมีการควบคุมตนเองได้น้อยลง อันเนื่องมาจากสถานการณ์กดดันหรือความอ่อนแอทางพฤติกรรมของบุคคล พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหาสังคม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ทำให้เกิดค่านิยมใหม่ ระบบสังคมและวัฒนธรรมใหม่ได้ ถือว่าเป็นขบถสังคมต้องลงโทษหรือจำกัดให้หมดไปโดยกระบวนการทางสังคมนั้น แต่ไม่สามารถกำหนดเป็นกฎเกณฑ์ที่ตายตัวได้ว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนั้นผลของพฤติกรรม พฤติกรรมเบี่ยงเบนมีทั้งให้โทษและเป็นคุณแก่สังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศบางอย่าง ก่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์และกลายเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับในเวลาต่อมาก็ได้

สาเหตุการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สาเหตุการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมี ดังนี้

1. เกิดจากพันธุกรรมหรือการสืบพันธุ์ทางชีววิทยา โดยเชื่อว่าเมื่อพ่อแม่เป็น โจรลูกที่เกิดมาก็จะเป็น โจร แต่สาเหตุนี้ไม่เป็นที่ยอมรับมากนัก
2. เกิดจากผลการกระทำต่อกันทางสังคม ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการเลียนแบบหรือเอาอย่างในพฤติกรรมที่ผิดไปจากบรรทัดฐานนั้น ๆ
3. เกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยเฉพาะยิ่งสัมพันธภาพแบบใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งบิดามารดากับบุตร ถ้าสัมพันธภาพเป็นแบบห่างเหินปล่อยปละละเลยขาดความอบอุ่นปล่อยให้ อยู่ตามยถากรรมแล้วจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมได้ง่ายขึ้น
4. บุคคลอยู่ในกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมของตนเอง (Sub cultural) เมื่อมาอยู่ในสังคมที่เป็นคนกลุ่มใหญ่ อาจทำให้เกิดปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมและบรรทัดฐานของสังคมใหม่ ทำให้พฤติกรรมแตกต่างไปจากผู้อื่น ๆ กลายเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน
5. เกิดจากความขัดกันของบรรทัดฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เช่น แม่มีหน้าที่เลี้ยงดูลูกแต่แม่เป็นคนยากจนและมีลูกหลายคน จึงจำเป็นต้องขโมยทรัพย์สินของคนอื่นมาเพื่อมาเลี้ยงดูของตน เป็นต้น
6. การประท้วงตราของสังคม ทำให้ต้องกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ถูกตราหน้าว่าเป็น โสเภณีก็เลยไปมีอาชีพเป็น โสเภณี ถูกตราหน้าว่าเป็นเมียชู้ก็เลยไปเป็นเมียชู้
7. เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมที่คาดหวังกับวิถีทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อ

บรรลุปเป้าหมาย กล่าวคือ เมื่อบุคคลอยากจะได้ อยากจะมีน อยากจะเป็นสิ่งใดก็ตามก็หาวิธีการตอบสนองความต้องการแม้จะเป็นวิธีที่ผิดบรรทัดฐานทางสังคมก็ตาม ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

8. เกิดจากความขัดกันของบรรทัดฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เช่น แม่มีหน้าที่เลี้ยงลูกแต่แม่เป็นคนยากจนและมีลูกหลายคน จึงจำเป็นต้องขโมยทรัพย์สินของคนอื่นมาเพื่อมาเลี้ยงลูกของตน เป็นต้น

9. การประทับตราของสังคม ทำให้ต้องกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ถูกตราหน้าว่าเป็นโสเภณีก็เลยไปมีอาชีพเป็นโสเภณี ถูกตราหน้าว่าเป็นเมียน้อยก็เลยไปเป็นเมียน้อย

10. เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมที่คาดหวังกับวิถีทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติ เพื่อบรรลุปเป้าหมาย กล่าวคือ เมื่อบุคคลอยากจะได้ อยากจะมีน อยากจะเป็นสิ่งใดก็ตามก็หาวิธีการตอบสนองความต้องการแม้จะเป็นวิธีที่ผิดบรรทัดฐานทางสังคมก็ตาม ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีความเกี่ยวข้องกับด้านพันธุกรรม หรือการสืบสันตารทางชีวภาพ การกระทำต่อสังคมมีส่วนเกี่ยวข้องทำให้มีการเรียนรู้เลียนแบบในบรรทัดฐานที่แตกต่างจากบุคคลอื่น เกิดความขัดกันของบรรทัดฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมที่คาดหวังกับวิถีทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อบรรลุปเป้าหมาย ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

องค์ประกอบของสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

1. องค์ประกอบทางชีววิทยา (Biological factor) ได้แก่ พันธุกรรม (Heredity) สิ่งแวดล้อมอาหารและภาวะโภชนาการ การผิดปกติของต่อมไร้ท่อ เช่น ถ้าต่อมใต้สมองผลิตฮอร์โมนเกี่ยวกับความเจริญเติบโต (Growth hormone) มากเกินไปจะทำให้ร่างกายใหญ่โตมากกว่าปกติ ถ้าผลิตน้อยเกินไปจะทำให้ร่างกายแคระแกร็น ถ้าต่อมไทรอยด์ผลิตฮอร์โมนไทรอกซินมากเกินไปจะทำให้เป็นโรคคอหอยพอก อารมณ์หงุดหงิด โกรธง่าย ถ้าผลิตน้อยเกินไปจะทำให้เด็กแคระแกร็นปัญญาอ่อนไม่พัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่นถ้าขาดไทรอกซินตอนเป็นผู้ใหญ่จะทำให้มีอาการเหมือนคนทุกข์หนักเฉื่อยชา อ่อนเพลีย ซอปลับ เป็นต้น

2. องค์ประกอบทางจิต (Mental factor) ในสภาพจิตใจที่เป็นปกติบุคคลจะไม่กระทำผิดหรือละเมิดบรรทัดฐานทางสังคม แต่ถ้าหากจิตใจถูกกระตุ้นจากปัจจัยภายนอกจะทำให้เกิดอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความคับข้องใจ ความต้องการอย่างรุนแรง ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมและไม่สามารถใช้วิธีการอื่นเพื่อสนองความต้องการนี้ได้ หรือแก้ปัญหาโดยใช้อารมณ์ของตนเองไม่ทำตามบรรทัดฐานก็อาจสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นได้ สภาพความสมบูรณ์และความบกพร่องทางจิต

จะขึ้นอยู่กับเวลา สถานที่ สถานภาพทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม โดยปกติแล้วแม้ว่าสถานภาพทางสังคมที่มองดูว่าเป็นปกติ มีการปกครองที่เป็นระเบียบแบบแผนสมาชิกในสังคมอยู่ในภาวะสงบ ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคมแต่สมาชิกในสังคมบางคนอาจจะมีความคับข้องใจที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานและอาจนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้

3. องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม (Environmental factor) สิ่งแวดล้อมมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เช่น อากาศร้อนทำให้คนหงุดหงิดง่าย ทำให้มีโอกาสร้ายผู้อื่น ส่วนสิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยที่เผยแพร่ตัวอย่างที่เลวหรือค่านิยมที่ไม่ดี

4. องค์ประกอบทางค่านิยมในสังคม (Social value factor) เช่น วัตถุประสงค์หรือความคิดเห็นซึ่งเป็นที่พึงปรารถนา ย่อมและพึงพอใจอยากได้ อยากจะมีหรืออยากจะเป็น ซึ่งถือว่าเป็นความสำเร็จของทุกคน เช่น ความร่ำรวย รถยนต์ เป็นต้น จะทำให้บุคคลแสวงหาเพื่อให้ได้มาในสิ่งเหล่านี้ ทำให้บางคนเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองขึ้นได้

5. การกำหนดวิธีทางการปฏิบัติสู่เป้าหมายขึ้นใหม่ อาจจะเนื่องจากเห็นว่าแนวทางปฏิบัติเดิมนั้นล้าสมัยควรยกเลิกเลิกใช้ได้แล้วหรือเห็นว่าบรรทัดฐานเดิมขัดขวางการเดินไปสู่เป้าหมายของตนจึงต้องการหาวิธีการใหม่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

6. การหนีเป้าหมายอาจจะเนื่องจากเห็นว่าเป้าหมายหรือค่านิยมของสังคมสูงเกินไปไม่มีโอกาสที่จะบรรลุหรือประสบความสำเร็จได้ ทำให้บุคคลหมดกำลังใจและอาจจะถึงกับเจ็บใจ ผิดหวังอย่างมากจนกระทั่งหลบหนีจากสังคมหลบหน้าผู้คนเป็นโรคจิตประสาท หรือฆ่าตัวตาย

7. การเบี่ยงเบน เป็นการที่บุคคลประเมินค่าของวิถีทางที่จะสู่เป้าหมายว่าแม้จะผิดบรรทัดฐานของสังคมแต่ก็เป็นวิธีการที่ดีไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายแต่ประการใด เช่น การที่บุคคลต้องการเงินจำนวนหนึ่งจึงเพียงพอต่อการครองชีพ แต่เขาไม่สามารถทำงานให้ได้เงินเพียงพอจึงลักขโมยเงินของคนรวย โดยมีความเห็นว่าเป็นการยุติธรรมแล้วคนรวยควรจะแบ่งเงินให้กับคนจนบ้าง เพราะคนรายนั้นร่ำรวยจากการริดิไถจากคนจน และไม่เคียดรื้อนจากการสูญเสียเงินไปเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น

8. องค์ประกอบทางโครงสร้างของสังคมบุคคลเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพราะ โครงสร้างทางสังคมไม่เหมาะสม เช่น ไม่ได้กำหนดสถานภาพและบทบาทของสมาชิกไว้อย่างชัดเจนสถาบันสังคมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการจัดระเบียบที่ดี บุคคลที่ล้มสถานภาพและบทบาทของตนเอง บรรทัดฐานทางสังคมล้าสมัยผู้คนไม่เห็นผลประโยชน์ที่จะได้รับการปฏิบัติตาม บุคคลถูกสังคมประทับตรา การขัดแย้งกันของสถานภาพและบทบาทของบุคคลภาวะการไม่รู้ บรรทัดฐานทางสังคม

สรุปได้ว่า สาเหตุเกิดจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีองค์ประกอบไปด้วยทางด้านชีววิทยา พันธุกรรม ด้านจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านค่านิยมในสังคมรวมไปถึงด้าน โครงสร้างทางสังคมผู้มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนอาจมีความผิดปกติที่ต่อมไร้ท่อ มีการสร้างที่มากหรือน้อยเกินไปซึ่งส่วนที่มาก หรือน้อยเกินไป ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการของวัยรุ่นทางด้านร่างกาย เมื่อจิตใจมีการกระตุ้นจาก ภายนอกจะทำให้เกิดอารมณ์และปฏิบัติตนโดยไม่อยู่ในบรรทัดฐานอาจสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ขึ้นไป โดยทางด้านสิ่งแวดล้อมก็เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเผยแพร่ตัวอย่างที่เลวหรือค่านิยม ทางสังคมที่ไม่ดีได้ ทำให้บุคคลแสวงหาในสิ่งเหล่านั้นทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพื่อตอบสนอง ความต้องการขึ้นได้ตามชาติตะวันตกไม่คำนึงถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมซึ่งทำลายคุณธรรม นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้

ปัจจัยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

นอกจากองค์ประกอบของสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่กล่าวมาแล้ว พบว่ามี ปัจจัยบางประการที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังต่อไปนี้

1. ผู้ควบคุมบรรทัดฐานของสังคมไม่สามารถควบคุมผู้คนให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานได้ ไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้
2. บุคคลและกลุ่มคนบางคน บางกลุ่มมีอิทธิฤทธิ์เหนือกฎหมาย ละเมิดกฎหมายโดยไม่ ถูกลงโทษ เพราะอยู่เหนือการควบคุมผู้คนจึงหันไปพึ่งตนเองหรือใช้วิธีการของตนเองตัดสิน เช่น กรณีของมือปืนเป็นรับจ้าง เป็นต้น
3. ความไม่เข้มงวดกวดขันในการควบคุมรักษาบรรทัดฐานทางสังคม ทำให้ผู้คนไม่เห็น ความศักดิ์สิทธิ์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเกิดขึ้น
4. ความวุ่นวาย และวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้คนถือโอกาสประพฤติดื้อไปจากบรรทัด ฐานของสังคม
5. ความล้ำสมัยของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่มาของบรรทัด ฐานทางสังคมทำให้ผู้คนเลิกเชื่อถือ และปฏิบัติหันไปยึดถือและปฏิบัติในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง เหมาะสมกว่า เช่น การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตะวันตก เป็นต้น
6. ความล้ำหลังทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวัฒนธรรมทางวัตถุ เช่น รถยนต์ สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกสบายให้แก่ผู้คนถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายสิ่งเหล่านี้ กลายเป็นเครื่องสร้างความเห็นแก่ตัว ไม่คำนึงถึงบุคคลอื่น ทำลายคุณธรรมในจิตใจ ซึ่งนำไปสู่การ เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นได้

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีปัจจัยบาง ประการที่สนับสนุนส่งเสริม ให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเริ่มจากตัวบุคคลที่มีอิทธิพลอยู่เหนือ

กฎหมาย ละเมิดกฎหมายเมื่อกระทำผิดจะไม่ถูกลงโทษผู้ควบคุมทางสังคมก็ไม่สามารถบังคับควบคุมให้บุคคลกลุ่มเหล่านั้นปฏิบัติตามบรรทัดฐานได้ การควบคุมไม่มีความเข้มงวดผู้คนจึงไม่เห็นความสำคัญไม่เกิดความศักดิ์สิทธิ์ ในสถานการณ์ที่บ้านเมืองวุ่นวายเกิดวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ผู้คนจึงถือโอกาสประพฤติดิไปจากบรรทัดฐาน จึงหัน ไปยึดถือในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมกว่าอาจปฏิบัติปัจจัยที่เกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

จากความหมาย ลักษณะ สาเหตุเกิด องค์ประกอบของสาเหตุการเกิด และปัจจัยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน อาจสรุปได้ว่าปัจจัยที่เกี่ยวเนื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีทั้งหมด ๖ ประการคือ

1. ผู้ละเมิดบรรทัดฐาน ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น แก๊ง อาชญากร กลุ่มวัยรุ่น ฆาตกร ไร้อัจฉิต นักการเมือง เป็นต้น
2. บรรทัดฐานทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือกฎหมาย ศาสนา จารีต ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวทางของการประพฤติปฏิบัติร่วมกันของผู้คนในสังคมที่จะล่วงละเมิดไม่ได้ การไม่ปฏิบัติหรือล่วงละเมิดสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่มีการเบี่ยงเบน
3. สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ภาวะไร้บรรทัดฐานทางสังคม การเกิดวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ขึ้นในสังคมทำให้เกิดช่องว่างในการควบคุมบรรทัดฐานและเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น
4. พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งอาจเป็นแบบสันนิษฐานหรือก้าวร้าวรุนแรง สร้างสรรค์หรือทำลายก็ได้
5. การตัดสินใจว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่ โดยปกติการถือว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่ จะใช้เปรียบเทียบกับบรรทัดฐานที่มีอยู่ ผู้ตัดสินคือคนส่วนใหญ่ หรือผู้ที่มีอำนาจในสังคมนั้น ๆ
6. ผลที่เกิดขึ้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดขึ้นแล้วจะมีผลกระทบต่อมนุษย์และสังคมทั้งในทางสร้างสรรค์และทำลายหรือสร้างปัญหาให้กับมนุษย์และสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะและประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้น

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่ละเมิดบรรทัดฐาน อาจจะเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทำให้เกิดช่องว่างในการควบคุมบรรทัดฐานที่มีอยู่ ผลที่เกิดขึ้นจะทำลายหรือสร้างปัญหาให้กับมนุษย์และสังคมทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะและประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมเบี่ยงเบน อาจแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมที่เป็นโทษต่อบุคคลและสังคมและพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม ดังนี้

1. พฤติกรรมที่เป็นโทษต่อสังคม เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้นแล้วคุกคามความปกติสุขของผู้คนในสังคม แบ่งเป็น 2 ระดับ

1.1 พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีผลต่อบุคคลและสังคมมาก ได้แก่ พฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น ขบถ ก่อการจลาจล การฆ่าคนตาย หรือที่รบกวนมา คือ การประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน ลักษณะของการกระทำผิดกฎหมายเหล่านี้ เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีผลต่อบุคคลและสังคมน้อย แต่อาจจะก่อความยุ่งยากบางประการในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของสมาชิก เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ตัดสินโดยมาตรฐานทางศีลธรรมไม่ใช่กฎหมาย เช่น การฆ่าตัวตาย รักร่วมเพศ การมีจิตแปรปรวน การทุพพลภาพทางร่างกายต่าง ๆ

ประเภทและรูปแบบของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า บุคคลผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผู้ละเมิดบรรทัดฐาน ซึ่งไม่ประพฤติปฏิบัติร่วมกับผู้คนในสังคม ไม่คำนึงถึงกฎหมาย ศาสนา จารีต ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี ทำให้เกิดช่องว่างในการควบคุมบรรทัดฐาน ผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นไปในทางที่สร้างสรรค์และทำลายมนุษยและสังคม

รูปแบบของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สนธยา พลศรี ได้แบ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศออกเป็น 4 รูปแบบ

1. การกระทำเบี่ยงเบน มี 3 ประเภท คือ

1.1 อาชญากรรม คือ การกระทำผิดกฎหมาย เช่น ฆ่าตัวตาย ลักทรัพย์ ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นต้น อาชญากรรมยังแบ่งออกเป็นอาชญากรรมเป็นครั้งคราวแล้วแต่โอกาสจะอำนวยให้กระทำได้ อาชญากรรมเป็นนิสัยซึ่งมักจะเป็นผู้ใหญ่ที่ก่ออาชญากรรมอยู่เป็นประจำเป็นนิสัยเห็นเป็นเรื่องธรรมดา และอาชญากรรมอาชีพ ได้แก่ พวกที่เชื่อว่าอาชญากรรมคืออาชีพรายได้ในการดำรงชีวิตจากการประกอบอาชญากรรมทั้งสิ้น

1.2 การเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติเช่น รักร่วมเพศ โสเภณี และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้สืบสายโลหิตเดียวกัน กฎหมายที่ควบคุมการเบี่ยงเบนทางเพศในแต่ละสังคมจะแตกต่างกันออกไป เช่น บางสังคมอนุญาตให้มีโสเภณีหรือการแต่งงานระหว่างผู้สืบสายโลหิตเดียวกันได้บางสังคมไม่อนุญาต เป็นต้น

1.3 การฆ่าตัวตาย บุคคลมีการฆ่าตัวตายหลายรูปแบบ เช่น กินยาตาย ยิงตัวตาย กระโดดน้ำตาย เผาตัวตาย เป็นต้น บุคคลที่ฆ่าตัวตายนี้นั้นส่วนใหญ่มักยังมีอาการจิตไม่ปกติ หรือเป็นโรคประสาทหรืออาจเกิดขึ้นกับคนปกติธรรมดาแต่ได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจหรือผิดหวังในชีวิตอย่างรุนแรง เช่น ผิดหวังในความรัก สอบตก เสียการพนัน เป็นต้น การฆ่าตัวตาย

เป็นเรื่องเศร้าและเป็นปัญหาสังคม สร้างความเสียหายแก่สังคม แต่บางสังคมกลับยกย่องการฆ่าตัวตาย ปัจจุบันการฆ่าตัวตายเป็นปัญหาสังคมที่กำลังแพร่หลายอยู่ในสังคม โดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่ ๆ ที่มีคนอยู่อาศัยรวมกันอย่างหนาแน่น และมีการแข่งขันทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการอยู่รอดสูง มีการเอาวัดเอาเปรียบเห็นแก่ตัวสูง ยิ่งคนมีความสามารถลับสนชีวิตและมีความยุ่งยากในการดำรงชีวิตมากเท่าใดอัตราการฆ่าตัวตายยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น

2. นิสัยเบี่ยงเบน (Deviant habits) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากอุปนิสัยใจคอบุคคลและความเคยชินที่สามารถขจัดออกไปได้ เช่น การดื่มสุราเป็นประจำ การติดยาเสพติด การพนัน เป็นต้น พฤติกรรมดังกล่าวถ้ากระทำเพื่อความสนุกสนานหรือเพื่อสังคม และกระทำนาน ๆ ครั้ง โดยไม่ติดนิสัย ก็ไม่จัดว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีคนจำนวนไม่น้อยที่ทดลองดื่มสุราทดลองยาเสพติดหรือการเล่นพนันแล้วเกิดติดใจ กระทำจนเกิดติดเป็นนิสัยและก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนขึ้นได้

3. การเบี่ยงเบนทางจิต (Deviant psychology) ในสังคมปัจจุบันมีคนเป็นจำนวนมากที่ประสบปัญหาความพิการทางจิตหรือเป็นโรคประสาทความตึงเครียดทางอารมณ์อย่างมากซึ่งนำไปสู่ปัญหาอย่างหนึ่งทางสังคม นอกจากนี้ยังมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่เป็นผู้ใหญ่แล้วแต่ดูมิภาวะทางอารมณ์ยังไม่เจริญเต็มที่ เช่น ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง ต้องคอยแนะนำหรือการตัดสินใจของผู้อื่นอยู่เป็นประจำ บางคนมีความกลัวในบางสิ่งบางอย่างคล้ายกับนิสัยของเด็ก เช่น กลัวการข้ามถนน กลัวหลงทาง กลัวหนู กลัวแมลงสาป กลัวจิ้งจก กลัวตุ๊กตา เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิตทั้งสิ้น ในสภาพสังคมที่เป็นอยู่ในสมัยนี้อาจกล่าวได้ว่าบุคคลทุกคนเป็นโรคประสาทไม่มากก็น้อย

4. วัฒนธรรมเบี่ยงเบน (Deviant cultural) เป็นพฤติกรรมที่กลุ่มคนยึดถือวิถีชีวิตผิดแผกออกไปจากคนทั่วไปในสังคม หรือพวกที่ต่อต้านวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ เช่น พฤติกรรมของกลุ่มฮิปปี้ พวกกลุ่มลัทธิศาสนาใหม่ พวกอนาธิปไตย เป็นต้น

งานง อดิวัฒน์สิทธิ์ (2533) ได้จำแนกรูปแบบของพฤติกรรมเบี่ยงเบนออกเป็น 4 รูปแบบใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. การกระทำเบี่ยงเบน

1.1 อาชญากรรม การกระทำที่เรียกว่าอาชญากรรม เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ขัดกับกฎหมายของสังคมเป็นการกระทำที่กระทบต่อความมั่นคงของสังคมและความสงบสุขของผู้อื่น

1.2 การเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ขัดกับบรรทัดฐานของสังคม เช่น พฤติกรรมรักร่วมเพศ พวกชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก (Pedophile) พวกชอบการมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ เป็นต้น

1.3 การฆ่าตัวตาย เป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนที่มุ่งทำลายชีวิตตัวเองให้ตายไป การฆ่าตัวตายเป็นการหาทางออกของผู้ที่รู้สึกตนว่าได้รับความทุกข์ทรมาน และไม่สามารถแก้ไขความทุกข์ทรมานนั้น ได้ทั้งได้รับความทุกข์ทรมานทางกายและทางใจ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันในบางประเทศได้มีการยอมรับการฆ่าตัวตายเป็นทางออกสำหรับผู้ที่มีความทุกข์ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ โดยเฉพาะความทุกข์ทรมานอันเกิดจากความเจ็บป่วยหรือความพิการ ในประเทศเหล่านี้มีการออกกฎหมายรองรับการฆ่าตัวตายและผู้ช่วยเหลือการฆ่าตัวตาย ซึ่งเรียกว่า การุณยฆาต

2. นิสัยเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผู้กระทำการคิดเป็นนิสัย เปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมได้ยาก ตัวอย่างของนิสัยเบี่ยงเบน ได้แก่ การติดยาเสพติด การติดสุรา การติดการพนัน เป็นต้น

3. การเบี่ยงเบนทางจิต เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางจิต ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไข โดยการบำบัดทางจิตแพทย์ ตัวอย่างของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต เช่น มีความวิตกกังวลสูง และ หวาดระแวงมีอาการการย้ำคิดย้ำทำ เป็นต้น

4. วัฒนธรรมเบี่ยงเบน วัฒนธรรมเบี่ยงเบน ได้แก่การที่มีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานค่านิยมของสังคมตัวอย่างเช่น พวก ฮิปปี้ พวกพังค์ เป็นต้น

จากที่กล่าวสรุปได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนแบ่งได้เป็นพฤติกรรมที่เป็นโทษต่อบุคคลและสังคม พฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและบุคคลแม้จะส่งผลร้ายแรงแต่ก็เป็นผลต่อการพัฒนาสังคม ทำให้มีผู้สร้างแนวทางของพฤติกรรมในรูปแบบใหม่ ๆ ขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาความเครียดที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสังคม ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจะแสดงการกระทำเบี่ยงเบน อาจมีการกระทำผิดกฎหมาย มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ หรือมีอาการจิตผิดปกติ

การควบคุมพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนสังคม และคนใกล้ชิด ดังนั้นสังคมจึงต้องควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม และ จัดการให้ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่สามารถทำความเดือดร้อนให้แก่สังคมได้ รวมทั้งฟื้นฟูผู้ที่สามารถแก้ไขด้วยพาร์สัน (Parson, 1951) ได้เสนอว่าการจัดการกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีอยู่ 3 วิธี ซึ่งแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับผู้นั้นเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรุนแรงอยู่ในระดับใด เขาเรียกมาตรการในการควบคุมเหล่านี้ว่า เครื่องมือ 3 ประการ ได้แก่

มาตราที่ 1 หรือ เครื่องมือที่ 1 การตัดขาด (Isolation) ใช้จัดการกับพวกอาชญากรร้ายแรงที่เป็นอันตรายต่อสังคมอย่างยิ่ง โคนการจำคุกกักขังเพื่อตัดตนพวกนี้ออกจากสังคมโดยเด็ดขาดไม่ให้พวกนี้มีโอกาสไปทำอันตรายหรือแก้แค้นใคร ๆ ในสังคมอีก

มาตราที่ 2 หรือ เครื่องมือที่ 2 การโคดเดี่ยว (Insulation) ใช้จัดการกับพวกอาชญากรที่สามารถกลับตัวกลับใจได้ โดยในขั้นแรกจะจำคุก หรือ กักขังและทำการบำบัดฟื้นฟูให้สามารถกลับตัวกลับใจได้ก่อน จึงจะปลดปล่อยให้กลับเข้าสู่สังคม

มาตราที่ 3 หรือ เครื่องมือที่ 3 การฟื้นฟู (Rehabilitation) ใช้กับผู้ที่ไม่ได้มีนิสัยหรือสันดานเป็นอาชญากร แต่เป็นเพราะจิตใจที่อ่อนแอ หรือมีความล้มเหลวในบางสิ่งบางอย่างทำให้มีพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานของสังคม เช่น พวกแอลกอฮอล์ิกส์ พวกติดยาเสพติด เป็นต้น มาตรการสำหรับคนเหล่านี้คือ การฟื้นฟูทั้งสภาพร่างกายและจิตใจให้กลับเป็นปกติ เพื่อให้เขาสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติเช่นเดิม วิธีการฟื้นฟู เช่น การทำกลุ่มบำบัด การบำบัดกับนักจิตวิทยา หรือ แพทย์ เป็นต้น

แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง

ความหมายของการควบคุมตนเอง

การควบคุมตนเอง เป็นกระบวนการที่บุคคลสามารถตระหนักถึงสภาวะอารมณ์ของตนเอง ไม่อ่อนไหวไปตามสิ่งที่กระทบ สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมเป้าหมายที่พึงประสงค์ โดยที่คนเราจะกำหนดเป้าหมายและเลือกวิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้น การที่คนเราตระหนักถึงสภาวะอารมณ์และสามารถควบคุมให้แสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้สามารถปรับตัว และประสบความสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังได้

การควบคุมตนเองเป็นกระบวนการภายใน ที่จะทำให้บุคคลสามารถยับยั้งหรือไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมา ซึ่งนักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายของการควบคุมตนเองไว้ ดังนี้

คอร์ไมร์ (Cormier, n.d. อ้างถึงใน ปภาวดี แจ็งศิริ, 2527) ได้กล่าวว่า การควบคุมตนเอง หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้วิธีการหนึ่ง วิธีการใดหรือหลายวิธี เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่บุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย กระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายและควบคุมตัวแปรทั้งภายในและภายนอกของบุคคล อันจะมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นด้วยตนเอง

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2542) ได้ให้ความหมายของการควบคุมตนเองไว้ว่า การควบคุมตนเอง เป็นเทคนิควิธีการพัฒนาตนเองหนึ่ง ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลใช้วิธีการหนึ่งวิธีการใดหรือหลายวิธีรวมกัน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่บุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมายและกระบวนการที่นำไปสู่เป้าหมายนั้นด้วยตนเอง

ประเทือง ภูมิภัทราคม (2540) สรุปว่า การควบคุมตนเอง คือ กระบวนการที่บุคคลใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกัน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่บุคคลผู้นั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย เลือกวิธีการและดำเนินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายด้วยตนเอง

กรมวิชาการ (2542) ได้กล่าวว่าการควบคุมตนเอง เป็นการเพิ่มความสามารถของบุคคลในการควบคุมสิ่งแวดล้อม โดยที่บุคคลจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเอง มีบทบาทความรับผิดชอบส่วนใหญ่ในการดำเนินการปฏิบัติ รวมทั้งการวางเงื่อนไขการเสริมแรงตนเอง

พรณี บุญประกอบ (2542) ได้กล่าวถึงการควบคุมตนเองในบทบาทของความฉลาดทางอารมณ์ว่า เป็นสมรรถนะที่จะตระหนักรู้ถึงอารมณ์ตนเอง ความรู้สึกของตนเอง และผู้อื่นในการจัดการกับอารมณ์ตนเอง การจูงใจตนเองและการมีทักษะทางสังคมและความสามารถในการควบคุมตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการกับอารมณ์ตนเอง

สรุปได้ว่า การควบคุมตนเอง คือ ความสามารถที่จะแสดงพฤติกรรมที่ตนเห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมแล้วแสดงพฤติกรรมนั้นตามเป้าประสงค์ของตนออกมา สามารถกำหนดตนเองในด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และการกระทำให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ไม่ย่อท้อต่อการเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคใด ๆ โดยมีวิธีการหรือทักษะการจัดการตนเอง

ความเชื่อพื้นฐานของการควบคุมตนเอง

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2547) ได้กล่าวถึง ความเชื่อพื้นฐานของการควบคุมตนเองว่า การควบคุมตนเองนั้นมีความเชื่อพื้นฐาน ดังนี้

1. ทุกคนมีเหตุผล มีความรับผิดชอบชีวิตของตน สามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ มีแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จและมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
2. ทุกคนมีความต้องการที่จะได้รับความรักและให้ความรักแก่ผู้อื่น เช่น ความรักของพ่อแม่ ความเป็นเพื่อน และความรู้สึกว่าตนเป็นคนที่มีคุณค่าต่อตนเอง และผู้อื่น
3. เมื่อบุคคลได้รับความรักและมีโอกาสแสดงความรัก แล้วจะรู้สึกว่าตนมีคุณค่าต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะนำไปสู่การมีสุขภาพจิตดี มีพฤติกรรมที่ถูกต้องและมีศีลธรรม
4. การกระทำเพื่อให้ตนรู้สึกว่าเป็นคนมีคุณค่า ไม่ว่าจะได้รับความรักจากบุคคลอื่นหรือไม่ บุคคลจะต้องพยายามหาพฤติกรรมใด ๆ ที่ทำให้ตนรู้สึกพึงพอใจ อาจเกิดการเรียนรู้ที่จะแก้ไขตนเองเมื่อทาคิดและให้รางวัลตนเองเมื่อทำถูกต้อง บุคคลจะเกิดการประเมินตนเองเพื่อพัฒนาตนเองไปสู่พฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการ อาจกล่าวได้ว่า ความเชื่อพื้นฐานของการควบคุมตนเองนั้น คือ การยึดหลักของความเป็นมนุษย์ที่ว่า มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผล ต้องการความรัก และมีคุณค่าต่อตนเองและผู้อื่น

ความสำคัญ ประโยชน์และวิธีการพัฒนาควบคุมตนเอง

จรรยา สุวรรณทัต และถัดดาวัลย์ เกษมเนตร (2533) การควบคุมตนเองมีความสำคัญยิ่งต่อบุคคลในลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

1. ลดหรือขจัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้น้อยลง หรือไม่ต้องการให้หมดไป
2. สร้างพฤติกรรมหรือเสริมจิตลักษณะหรือบุคลิกภาพที่ดีงามซึ่งยังขาดอยู่ให้มากขึ้น

การควบคุมตนเองจึงมีความสำคัญมากกับบุคคลที่จะช่วยให้บุคคลกำหนดตนเองในด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึกและการกระทำ ให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการและเหมาะสม การฝึกพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเอง จึงเป็นเรื่องที่เน้นทางด้านจิตใจหรือนามธรรมของบุคคลมากกว่าทางด้านรูปธรรมจัดเป็นกระบวนการที่ต้องมีการวางทิศทางเพื่อการพัฒนาและอบรมปลูกฝังกันอย่างถูกต้อง โดยจะต้องมีการเตรียมการเพื่อให้เกิดพฤติกรรมควบคุมตนเองให้กับบุคคลอย่างมั่นคง

การควบคุมตนเอง

1. การควบคุมตนเองตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Freud ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

(Psychoanalytic theory) ซึ่ง Freud (n.d. อ้างถึงใน จรรยา สุวรรณทัต และถัดดาวัลย์ เกษมเนตร, 2533) จิตแพทย์ชาวออสเตรีย เป็นผู้สร้างขึ้นนั้น มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองของบุคคลก็คือ Freud อธิบายว่า มนุษย์เกิดมาพร้อมกับแรงกระตุ้นหรือแรงขับตามธรรมชาติ ซึ่งสามารถทำลายบุคคลและสังคมได้ หากไม่มีการควบคุมที่ดี ซึ่งก็จะนำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนออกนอกรอบบัพทสถานของสังคม Freud ได้แบ่งบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ จิตไร้สำนึก (Id หรือ Libido) ตัวเราอยู่ในจิตสำนึก (Ego หรือ Self) และมโนธรรม (Superego)

ในส่วนที่เป็นจิตไร้สำนึก Freud อธิบายว่า คนเราเกิดมาพร้อมกับจิตไร้สำนึกที่เต็มไปด้วยกิเลสหรือความปรารถนา ซึ่งจัดว่าเป็นแรงผลักดันภายในตัวสำคัญที่ชี้้นำให้บุคคลกระทำสิ่งที่ตนปรารถนา ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อตนเองและสังคมได้ ถ้าสิ่งที่ปรารถนานั้นไม่ได้อยู่ในทำนองคลองธรรม สำหรับส่วนที่เป็นตัวเราที่ได้รับการขัดเกลาให้พ้นจากสภาพที่อยู่ในจิตไร้สำนึกนั้น จัดเป็นส่วนที่ได้ผ่านการอบรมขัดเกลาให้เรียนรู้ที่จะคิดและประพฤติปฏิบัติอยู่ในกรอบบัพทสถานทางสังคมตัวเราที่อยู่ในจิตสำนึกจะต้องผ่านกระบวนการอบรมขัดเกลา เพื่อให้เป็นเหมือนคนอื่น ๆ แม้ว่าบุคคลผู้ถูกขัดเกลาจะต้องฝืนใจประพฤติกให้อยู่ในกรอบของบุคคลนั้น ไปได้ ส่วนที่เป็นมโนธรรมนั้น ถือว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่ง คือ เป็นตัวแทนของกฎข้อบังคับต่าง ๆ ทางศีลธรรมทั้งหมด การสร้างให้เกิดมโนธรรมในจิตใจจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากในกระบวนการฝึกอบรม เพราะทำให้เกิดความสำนึกในภาวะความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ คือ การเรียนรู้ ศีลธรรม ค่านิยม ตลอดจนเรียนรู้ว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก อะไรควรทำ ไม่ควรทำ ผู้ที่ได้รับการอบรมขัดเกลามาอย่างดีจนเข้าใจ

เป้าหมายของปทัสถานทางสังคมย่อมจะไม่กระทำผิดหรือออกนอกกลุ่มนอกทางทั้งต่อหน้าและลับหลัง

สรุปได้ว่าทฤษฎีจิตวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง ได้ให้สาระสำคัญที่ว่า บุคคลทั่วไปจะมีแรงขับที่อยู่ภายในตัวเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นจิตไร้สำนึก ซึ่งพร้อมจะแสดงออกมาตามความต้องการเสมอถ้าขาดการควบคุมยับยั้งเมื่อใด มนุษย์จึงจำเป็นต้องได้รับการอบรมบ่มนิสัยเพื่อให้เกิดการควบคุมตนเองได้ในระดับทั่วไป ซึ่งเป็นตัวเราที่ชัดเจนเพื่อที่จะได้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข แต่การพัฒนาตัวเราให้เป็นผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีจิตใจสูง เมื่อเข้าสู่ภาวะเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์นั้น จำเป็นจะต้องพัฒนามโนธรรมให้เกิดขึ้นในจิตใจเพื่อควบคุมจิตไร้สำนึกบุคคลนั้นจึงจะสามารถพัฒนาตัวเองให้เป็นผู้มีคุณภาพทางจิตใจสูงได้

2. การควบคุมตนเองตามทฤษฎีของ Reckless (n.d. อ้างถึงใน จรรยา สุวรรณทัต และ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร, 2533) เชื่อว่าคนเรามีพลังผลักดันจากภายใน เช่น แรงขับความคับข้องใจ ความกระวนกระวายใจ ความผิดหวัง ความรู้สึกทำทนาย ความรู้สึกเป็นปรปักษ์ต่อกัน ความรู้สึกมีปมด้อย เป็นต้น และจากปัจจัยต่าง ๆ ภายนอกให้เกิดพฤติกรรม เช่น ความยากจนหรือถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ ความขัดแย้ง การเข้ากันไม่ได้ การถูกควบคุม การอยู่ในสถานภาพของชนกลุ่มน้อย การถูกกีดกันจากโอกาสที่ตนพึงมี เป็นต้น เมื่อคนเราต้องเผชิญกับสถานการณ์และปัญหาต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยผลักดันทั้งภายในและภายนอกดังกล่าว คนเราจะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปทัสถานของสังคม อย่างไรก็ตามเมื่อเผชิญสถานการณ์อย่างเดียวกันบางคนก็มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไป แต่บางคนสามารถควบคุมตนเองได้อย่างดี จุดนี้เองที่ทำให้ Reckless ตั้งเป็นสมมติฐาน แล้วทำการวิจัยเด็กนักเรียนที่ครูแยกประเภทไว้ ระหว่างกลุ่ม “เด็กดี” และ “เด็กเกเร” ในปี พ.ศ. 2498 Reckless ได้วิจัยในถิ่นที่มีปัญหาเด็กวัยรุ่นมากที่สุดที่เมือง โคโลัมเบีย มลรัฐ โอไฮโอ ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นการวิจัยอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 4 ปี ผลปรากฏว่าเด็กดีกระทำผิดเพียงร้อยละ 4 แต่กลุ่มเด็กเกเรทำผิดร้อยละ 39 Reckless จึงเชื่อว่าเด็กดีมีความสามารถในการควบคุมจากภายในตนเองสูง เช่น ความเคารพตนเอง ความสำนึกในความรับผิดชอบของตน แต่เด็กเกเรส่วนมากจะมีความสามารถในการควบคุมจากภายในตนเองต่าง ๆ เช่น ไม่มีความเคารพต่อตนเองหรือมีน้อย และมีความรับผิดชอบในตนเองน้อย นอกจากนี้สภาพแวดล้อมภายนอกก็มีส่วนในการควบคุมพฤติกรรมของเด็ก ได้แก่ การแนะนำสั่งสอนจากพ่อแม่ กิจกรรมที่มีประโยชน์และเพื่อนฝูงที่ดี เป็นต้น ซึ่งมีส่วนทำให้เด็กดีไม่กระทำพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มเด็กเกเรที่มักจะขาดสภาพแวดล้อมที่ดีดังกล่าว ดังนั้นในการควบคุมตนเอง Reckless จึงได้วางหลักทฤษฎีดังนี้

การควบคุมจากภายใน เป็นพลังภายในจิตใจของแต่ละคน ซึ่งอาจจะมีมากน้อยต่างกันได้แก่

1. ความสามารถที่ยังควบคุมตนเองได้
2. ความสามารถที่ดิ่งาม
3. ความเคารพตนเอง
4. มโนธรรมที่ได้รับการพัฒนาอย่างดี
5. ความอดกลั้นต่อความคับข้องใจ
6. ความสามารถในการต่อสู้กับอารมณ์ฝ่ายต่าง ๆ
7. ความสำนึกรับผิดชอบสูง
8. ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย 21
9. การหาความพึงพอใจอย่างอื่นชดเชย
10. การให้เหตุผลในการถ้อยความเครียด เป็นต้น

การควบคุมตนเองจากภายใน เป็นพลังผลักดันให้เกิดการควบคุมตนเองภายนอก ซึ่งเป็นปัจจัยทางสังคมที่ควบคุมตัวบุคคลอย่างใกล้ชิด ได้แก่ ความยึดมั่นในจารีตประเพณี ความคาดหวังของสังคม ภาวะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามปทัสถานของสถาบันและตามเป้าหมายความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย โอกาสที่จะได้รับการยอมรับ และความสำนึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ตนสังกัด อยู่สภาพแวดล้อมดังที่กล่าวมา จะเป็นพลัง และสร้างความผูกพันให้เกิดขึ้นกับสมาชิกในสังคม ซึ่งถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วเป็นพลังและภาวะที่เกิดจากกระบวนการอบรมบ่มนิสัยทั้งสิ้นสรุปได้ว่า การควบคุมจากภายนอกเกิดขึ้นในลักษณะที่เกิดจากความยึดมั่นผูกพันที่จะปฏิบัติตามกรอบปทัสถานของสังคมและความคาดหวังของสังคม

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนั้น Bandura (n.d. อ้างถึงใน จรรยา สุวรรณทัต และลัดดาวัลย์ เกษมเนตร, 2533) นักจิตวิทยาชาวแคนาดา พยายามอธิบายแนวคิดที่สำคัญในการเรียนรู้ทางสังคมไว้ดังต่อไปนี้

3.1 พฤติกรรมทั้งหลายทั้งสิ้นของมนุษย์นอกจากปฏิกิริยาสะท้อน ล้วนเป็นผลที่ได้รับจากการเรียนรู้

3.2 สิ่งที่มีมนุษย์เรียนรู้ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ โดยเรียนรู้จากผลที่จะเกิดตามมา กล่าวคือ เรียนรู้เมื่อเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นจะมีเหตุการณ์ใดเกิดตามมาหรือเมื่อกระทำพฤติกรรมใดแล้ว ผลที่ได้รับตามมาจากการกระทำนั้นจะเป็นเช่นไร อย่างแรกจัดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์กับเหตุการณ์ อย่างที่สองเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและผลที่เกิดจากพฤติกรรม

3.3 การเรียนรู้ความสัมพันธ์ดังกล่าวเกิดจากการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ และการเรียนรู้จากการสังเกต

3.4 การเรียนรู้จากการทำต้นแบบหรือแบบอย่าง โดยเฉพาะตัวแบบที่ใกล้ชิด คือ พ่อแม่ และการเรียนรู้จากกระบวนการสังเกต

3.5 ผลจากการเรียนรู้ของมนุษย์จะกลายมาเป็นความเชื่อ ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมสำคัญ และควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ให้สอดคล้องกับความเชื่อดังกล่าว

3.6 การควบคุมพฤติกรรมด้วยการรู้คิด การรู้คิดของบุคคลในเชิงประมาณค่าที่วางอยู่บนข้อสมมติฐานความเชื่อ อันเกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นจะนำไปสู่การตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งได้ และนำไปสู่การควบคุมตนเองได้ประพฤตินิติปฏิบัติตามที่ตนได้ตั้งใจไว้

3.7 หลังจากการเรียนรู้แล้ว มนุษย์จะเลือกเลียนแบบเฉพาะพฤติกรรมที่ตนเห็นคุณค่ามากกว่าพฤติกรรมที่ถูกลงโทษหรือไม่ได้รับรางวัลหรือแรงเสริม การเห็นผลจากการกระทำเชิงบวกย่อมเป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลกระทำพฤติกรรมนั้นอีก ตลอดจนเกิดความคาดหวังแต่แรงเสริมที่จะได้รับ การคาดหวังนี้จะทำให้บุคคลตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรม เพื่อให้ผลบังเกิดขึ้นตามความต้องการ คือ ต้องการมีการควบคุมตนเอง และประเมินตนเอง

3.8 พฤติกรรมส่วนใหญ่ของบุคคลถูกควบคุมโดยผลที่ตามมาจากการประเมินตนเอง ซึ่งจะมีทั้งทางดีและไม่ดี ทำให้เกิดการรับรู้ตนเองในแต่ละด้านแตกต่างกันออกไป การประเมินตนเองนี้จะทำให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองให้กระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมได้

3.9 พฤติกรรมหรือการกระทำที่บุคคลทำต่อตนเองอันเนื่องมาจากการประเมินตนเองที่ดี และจากปฏิกิริยาต่อตนเองทั้งทางบวกและลบ ล้วนเป็นผลมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และการมีต้นแบบหรือแบบอย่าง การให้แรงเสริมต่อตนเองเป็นเรื่องสำคัญ เพราะจะมีผลต่อการพยายามของบุคคลที่จะกระทำให้ออกมาตามมาตรฐานที่ตนตั้งไว้ และให้สามารถพัฒนาทักษะในการควบคุมตนเอง สามารถปรับปรุงและคงรักษาพฤติกรรมนั้นต่อไปได้

ในทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura นี้สามารถนำไปอธิบายการเรียนรู้ หรือที่มาของพฤติกรรมควบคุมตนเอง และการควบคุมพฤติกรรมดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

4. การควบคุมตนเองตามทฤษฎีของ Nye ในการควบคุมตนเองของบุคคล Nye (n.d. อ้างถึงใน จรรยา สุวรรณทัต และลัดดาวัลย์ เกษมเนตร, 2538) เห็นว่าสังคมเป็นองค์การสำคัญในการควบคุม และสร้างความสำนึกผูกพันให้เกิดแก่สมาชิกของสังคม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 อย่างคือ

4.1 การควบคุมภายในสังคมโดยผ่านสถาบันต่าง ๆ ได้อบรมบ่มนิสัยสมาชิกของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว พ่อแม่อบรมบ่มนิสัยลูกให้เกิดความสำนึกยึดมั่นอยู่ในค่านิยมและปทัสถานของสังคม จนทำให้ค่านิยมและปทัสถานของสังคมฝังลึกเข้าไปอยู่ในจิตสำนึกของลูก และจิตสำนึกนี้เองที่เป็นพลังภายในที่ควบคุมให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

4.2 การควบคุมโดยตรง พ่อแม่เป็นตัวแทนของสถาบันครอบครัว ดำรงเป็นตัวแทนของสถาบันการปกครอง เพื่อนเป็นตัวแทนของกลุ่มปฐมภูมิ เป็นผู้ห้ามปรามไม่ให้บุคคลกระทำพฤติกรรมเบี่ยงเบน ออกนอกรอบ ถือว่าเป็นการควบคุมโดยตรงจากบุคคลภายนอก

4.3 การควบคุมโดยทางอ้อม การที่คนเราอยู่ในสถาบันครอบครัวมานาน ทำให้เกิดความผูกพันความรักตอบสนอง พ่อแม่เป็นซึ่งเป็นตัวแทนสถาบัน ช่วยให้บุคคลไม่ทำอะไรนอกกลุ่ม นอกทางด้วยกลัวพ่อแม่จะเสียใจ นอกจากนั้นก็ยังมี ความผูกพันต่อบุคคลภายนอกเป็นพลังยับยั้งพฤติกรรมนอกรูปแบบของเราได้อีกด้วย

4.4 ความต้องการที่จะได้รับความพึงพอใจที่ชอบธรรมในสังคม คนเราต้องการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมเพื่อจะได้มาซึ่งสิ่งที่ตนปรารถนา เช่น ความรัก ความยอมรับนับถือ ความมั่นคงในชีวิตความต้องการดังกล่าวจะเป็นพลังควบคุมป้องกันไม่ให้คนเรามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

5. การควบคุมตนเองตามแนวคิดของ Neill (n.d. อ้างถึงใน จรรยา สุวรรณทัต และ ถัดดาวลัย เกษมเนตร, 2533) นักการศึกษาชาวอังกฤษ ได้พยายามสร้างและอธิบายพฤติกรรมการดูแลตนเองของบุคคล เขาย้ำว่าการดูแลตนเองนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กได้รับอนุญาตให้ทำอะไรก็ได้ที่เขาต้องการ ห้ามความแตกต่างระหว่างอิสรภาพกับใบอนุญาต Neill กล่าวไว้ว่า “ในบ้านที่มีระเบียบวินัย เด็กไม่มีสิทธิ์ไม่มีเสียง ในบ้านที่ตามใจเด็กจนเสียคน เด็กมีสิทธิทุกอย่าง แต่บ้านที่เหมาะสมคือที่ซึ่งเด็ก ๆ และผู้ใหญ่มีสิทธิเท่าเทียมกันข้อนี้ใช้ได้กับโรงเรียนเช่นเดียวกัน” ผู้ที่จบการศึกษาจากโรงเรียน Summer Hill ได้รายงานเชิงประเมิณผลไว้ว่า นโยบายการปฏิบัติเช่นนี้ได้ช่วยตนเองอย่างมากให้ได้รับประสบการณ์ตรงในการเคารพสิทธิของผู้อื่น และมีความเข้าใจในความจำเป็นที่ต้องมีกฎระเบียบและข้อปฏิบัติ Neill ได้อธิบายเพิ่มเติมในแนวความคิดเรื่อง อิสรภาพว่า ไม่ใช่ใบอนุญาตไว้ว่า “จะต้องมีการเน้นกันครั้งแล้วครั้งเล่าว่า อิสรภาพไม่ใช่การตามใจเด็ก ถ้าเด็กเล็กคนหนึ่ง ในสามคนต้องการเดินไปบน โต๊ะรับประทานอาหาร ท่านก็เพียงแต่บอกเด็กนั้นง่าย ๆ ว่าแกจะต้องไม่ทำเช่นนั้น เด็กจะต้องเชื่อฟังตรงกันข้ามถ้าเด็ก ๆ บอกข้าพเจ้าให้ออกไปจากห้องของแก ข้าพเจ้าก็ต้องเชื่อฟังและออกไปจากห้องของเด็กแต่โดยดี ในการปฏิบัติจริงจะมีผู้มีอำนาจ การใช้อำนาจอาจได้รับการเรียกชื่อต่าง ๆ ได้เช่น การคุ้มครองป้องกัน การดูแล และการรับผิดชอบของผู้ใหญ่ ผู้มีอำนาจเช่นนั้นบางครั้งต้องการความเชื่อฟังและบางครั้งก็ต้องการให้ความเชื่อฟังด้วย

จากแนวคิดของ Neill จะเห็นได้ว่า ถ้าผู้ปฏิบัติได้นำแนวคิดนี้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ก็จะส่งผลต่อการมีระเบียบวินัยและรู้จักควบคุมตนเองได้อีกด้วยจากแนวคิดของนักจิตวิทยาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอที่จะกล่าวได้ว่า การควบคุมตนเองนั้นเป็นกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งที่บุคคลตัดสินใจเลือกใช้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไปสู่พฤติกรรมเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งการควบคุม

ตนเองเป็นสิ่งที่มียู่ในตัวของมนุษย์ และสามารถที่จะสร้างหรือพัฒนาให้มีมากยิ่งขึ้นได้หากรู้วิธี และมีการฝึกปฏิบัติ

การควบคุมตนเองกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

โธเรเซน และมาโฮนี (Thoresen & Mahoney, 1974) ได้กล่าวว่า การเพิ่มขึ้นและการลดลงของพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการพยายามควบคุมตนเองของบุคคล การที่บุคคลพยายามควบคุมตนเองเพิ่มขึ้น หมายถึงบุคคลต้องใช้ความพยายามอย่างมากในขณะที่เริ่มกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อผลในระยะยาวที่จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่ไม่พยายามควบคุมตนเอง ในช่วงแรกผลที่บุคคลนั้นได้รับจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ แต่ผลที่เกิดขึ้นในระยะหลังเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลนั้นไม่พึงพอใจ เช่นเดียวกับการควบคุมตนเองให้หลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยเรียน เป็นผลจากความพยายามเพื่อเกิดความพึงพอใจในระยะยาวของบุคคล ซึ่งในทางตรงกันข้ามการไม่ควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยเรียน วัยรุ่น อาจจะพึงพอใจในช่วงแรกของพฤติกรรม แต่ผลระยะยาวจะเป็นสิ่งที่วัยรุ่นไม่พึงพอใจ เช่นการตั้งครรภ์ในวัยเรียน การสมรสก่อนวัยอันควรหรือการทาแท้ง เป็นต้น

การควบคุมตนเองนั้นเป็นผลที่มาจากอิทธิพลทั้งภายในและภายนอกของบุคคลนั้น ซึ่งการควบคุมตนเองจะช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม ในส่วนของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอนุমানได้ว่าบุคคลที่ขาดการควบคุมตนเองหรือมีการควบคุมตนเองได้น้อย จะมีความสัมพันธ์กับการกระทำพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ตรงกันข้ามกับบุคคลที่มีการควบคุมตนเองได้ดีก็จะมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กังวาท ฟองแก้ว (2550) การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. การบริโภคสื่อมวลชนของกลุ่มแกนนำเยาวชน และ 2. การรับรู้เพศสภาพต่าง ๆ ที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชน และการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มแกนนำเยาวชน กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มแกนนำเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 12 - 15 ปี จำนวน 42 คน จาก 6 โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็นสองส่วน คือ การศึกษาสื่อมวลชน และการศึกษากลุ่มผู้รับสาร โดยในส่วนของการศึกษาสื่อมวลชน ผู้วิจัยได้ทบทวนรายงานการศึกษาและวิเคราะห์ภาพรวมของงานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาสื่อมวลชน ผู้วิจัยได้ทบทวนรายงานการศึกษาและวิเคราะห์ภาพรวมของงานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนอเพศสภาพจากสื่อ 5 แขนง ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อภาพยนตร์ และในส่วนของการศึกษากลุ่มผู้รับสาร ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามลักษณะการใช้สื่อในเด็กวัยรุ่นตอนต้น การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษาในส่วนข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 61.90 เพศชายร้อยละ 38.10 มีอายุเฉลี่ย 14.9 ปี และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 อีกทั้งผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา และเป็นลูกคนเดียวของครอบครัว ผลการศึกษาในส่วนพฤติกรรมการบริโภคสื่อมวลชนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบริโภคสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสื่อโดยลำพัง และนิยมบริโภคข้อมูลข่าวสารที่มุ่งให้ความบันเทิงมากกว่าสาระความรู้ อีกทั้งพบว่า บุคคลในสื่อที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดชื่นชอบ คือ กลุ่มผู้มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่สามารถรับรู้ในสื่อในบ่อยครั้งที่สุด ผนวกกับการมีรูปร่างหน้าตาที่ดี และบุคลิกภาพที่โดดเด่น ผลการศึกษาในส่วนของการศึกษาสื่อมวลชน พบว่า สื่อมวลชนได้ประกอบสร้างและผลิตซ้ำเพศสภาพต่าง ๆ รวมทั้งรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเพศสภาพที่อยู่บนพื้นฐานของอุดมการณ์ "ผู้ชายเป็นใหญ่" โดยสื่อมวลชนได้คัดเลือกเอาคุณสมบัติเพียงไม่กี่ด้านของเพศสภาพแต่ละแบบที่สามารถรับรู้ได้อย่างเด่นชัด และลดทอนคุณสมบัติอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมดเพื่อให้ผู้รับสารรับรู้และจดจำได้อย่างง่ายดาย ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนเป็นภาพไม่สอดคล้องกับโลกแห่งความเป็นจริง ผลการศึกษาในส่วนของกลุ่มผู้รับสาร พบว่า การรับรู้เพศสภาพต่าง ๆ ที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนของผู้ให้ข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ ความเป็นหญิง ความเป็นผู้ชาย และความเป็นเพศอื่น ๆ โดยการรับรู้ความเป็นผู้หญิงจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ ผู้หญิงเรียบร้อย เป็นนางเอก ผู้หญิงเปรี้ยว เซ็กซี่ และผู้หญิงเก่ง ผู้ชีวิตส่วนการรับรู้ความเป็นชาย จำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ ผู้ชายสุภาพบุรุษ เป็นพระเอก ผู้ชายตัวร้าย เป็นคนไม่ดี และผู้ชายฉลาด มีความเป็นผู้นำ และในส่วนของกรรับรู้ความเป็นเพศอื่น ๆ จำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ กะเทย เกย์ และทอมบอย ผลการศึกษาในส่วนของการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รู้สึกพึงพอใจในอัตลักษณ์ของตน มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 5 รายที่รู้สึกไม่พึงพอใจในอัตลักษณ์เพศของตน โดยสาเหตุที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่รู้สึกพึงพอใจในอัตลักษณ์ทางเพศของตนเมื่อเทียบกับสื่อเนื่องจาก 1. ตระหนักว่าสื่อนำเสนอภาพของเพศสภาพต่าง ๆ ที่สมบูรณ์แบบจนกลายเป็นอุดมคติ 2. ตระหนักว่าสื่อนำเสนอภาพของเพศสภาพต่าง ๆ เพียงแง่มุมเดียวให้มีความสุขชั่ว และ 3. ตระหนักว่าสื่อนำเสนอภาพของเพศสภาพต่าง ๆ ที่ถูกปรุงแต่งให้มีความโดดเด่น ในส่วนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่รู้สึกไม่พึงพอใจในอัตลักษณ์ทางเพศของตนสามารถจำแนกสาเหตุของความรู้สึกไม่พึงพอใจออกได้เป็น 2 แบบ คือ 1. ต้องการเปลี่ยนแปลงบุคลิกและรูปร่างหน้าตาของตนเองให้เหมือนกับตัวแบบในสื่อ อาทิ มีบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง และรูปร่างหน้าตาที่ดึงดูดเพศตรงข้าม และ 2. ต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นเพศอื่น โดยเกิดจากการผสมผสานระหว่างกรรับรู้จากตัวแบบในสื่อ ผนวกกับการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเกี่ยวกับข้อไม่พึงประสงค์ในอัตลักษณ์ทางเพศที่ตนเองเป็นอยู่และได้รับรู้ข้อได้เปรียบ

ของอัตลักษณ์ทางเพศอื่น ๆ ผลการศึกษาครั้งนี้ ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างเสริมศักยภาพการรู้เท่าทันสื่อเพื่อให้เด็กวัยรุ่นสามารถปรับตัวในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารได้อย่างชาญฉลาด รวมทั้งเป็นผู้ที่มีทักษะในการตีความหมายและวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะเพศสภาพต่าง ๆ ที่นำเสนอผ่านสื่อได้อย่างรอบคอบ ซึ่งจะสามารถส่งผลให้เด็กวัยรุ่นได้พัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของตนที่สอดคล้องกับโลกแห่งความเป็นจริง เป็นผู้ที่ตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีความภาคภูมิใจในความเป็นตัวของตัวเอง และก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคตต่อไป

กิตติพงษ์ พัฒนพงศ์ (2537) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร: การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางสังคมจิตวิทยา” ปรากฏผลการศึกษาว่า นักเรียนในกรุงเทพมหานครจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ 4 ปัจจัยที่ผ่านการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ความใกล้ชิดกับผู้ที่เบี่ยงเบน การยอมรับตัวแบบที่เบี่ยงเบนการเสริมและเพศของนักเรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยกระทำคามผิด

สรศักดิ์ พลศักดิ์ (2542) ได้ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามทัศนะของครูและนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ชุมชน และครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

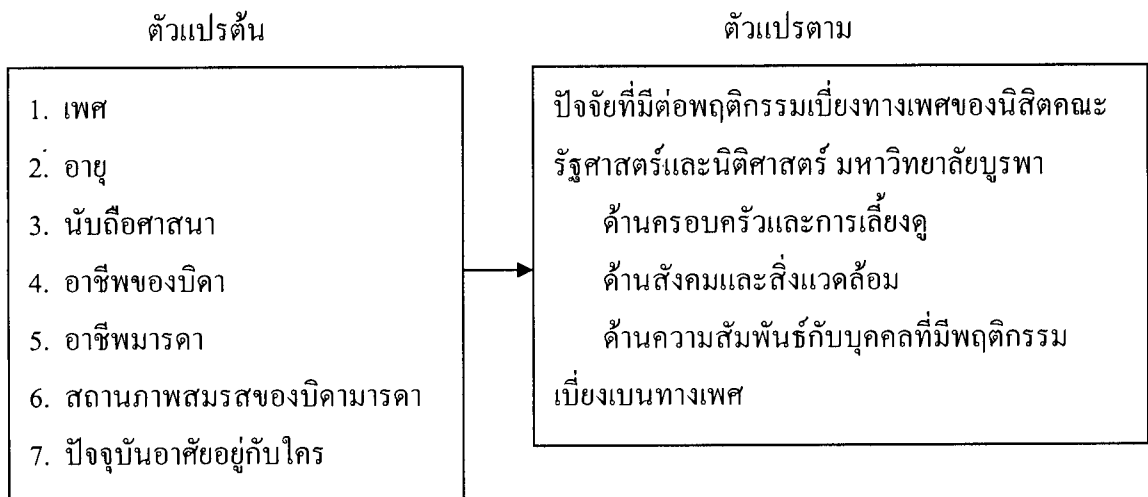
จิรัฐติภัทร์ บุญเริ่ม (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมแสดงออกคล้ายหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กาลสินธุ์ เขต 1 จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมการแสดงออกคล้ายหญิง จำนวน 24 คน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การเลียนแบบ และแรงเสริมทางสังคม ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมไม่สัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเลียนแบบหญิง

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก (จิราพร เพชรดำ นายไพบูลย์ เข้มกสิกร และคณะ, 2554) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา: จังหวัดนครนายก" จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเพศหญิง จำนวน 207 คน คิดเป็น ร้อยละ 53.5 กลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 มีกิจกรรมยามว่าง คือ ดูทีวี / ภาพยนตร์จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 มีผู้ปกครองที่มีอาชีพลูกจ้าง 179 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน อาศัยอยู่กับ บิดา – มารดา จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 จากการเรียงอันดับในการส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนใน 7 ปัจจัย

3 อันดับแรกของการวิจัย ได้แก่ 1. ปัจจัยเกี่ยวกับมวลชนและสารสนเทศ 2. ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และ 3. ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ จากการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่า มีความตรงตามวัยที่กำลังศึกษา เป็นไปตามพัฒนาการทางสังคมของของวัยรุ่นตามยุคโลกาภิวัตน์ วัยรุ่นให้เบี่ยงเบนความสำคัญ จากเพื่อนมาให้ความสำคัญด้านเกี่ยวกับมวลชนและสารสนเทศ เพราะวัยรุ่นเริ่มต้องการความอิสระ ต้องการผู้ที่ รู้ใจ และความต้องการความเข้าใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง: ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557
ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ได้ดำเนินการศึกษาแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตชายและหญิงที่กำลังศึกษาคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 488 คน (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตชายและหญิงที่กำลังศึกษาคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 220 คน โดยคำนวณจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543)

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อน = .05

แทนค่า

$$\text{สูตร } n = \frac{488}{1 + 488(0.05)^2}$$

$$n = 220 \text{ คน}$$

การสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษา ทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นิสิตชายและหญิงที่กำลังศึกษาคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ลักษณะการอยู่อาศัย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ได้แก่ ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ข้อคำถามเชิงลบที่มีคำตอบ 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ที่กำหนดไว้ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
1	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
2	ระดับความคิดเห็นน้อย
3	ระดับความคิดเห็นมาก
4	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้กรอกแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น และเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งการสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะและจัดทำแบบสอบถามฉบับร่าง
3. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถาม ไปให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ พันตำรวจเอก ดร. ปกรณ์ มณีปกรณ์ และ ดร. จักรี ไชยพิณีจ ตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา ความถูกต้อง ความครอบคลุมของข้อความ เพื่อนำมาปรับปรุงให้เหมาะสม
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา (Try-out) จำนวน 30 ฉบับ
5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการทดสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือ (Validity) และการทดสอบความน่าเชื่อถือหรือความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ (Alpha coefficient) แบบครอนบาค (Cronbach alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.932
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามกับนิสิตชายและหญิงที่กำลังศึกษานิตด คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจะใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558
3. นำแบบสอบถามไปแจกให้นิสิตชายและหญิงที่กำลังศึกษานิตดคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 220 ฉบับ และได้รับคืนกลับมาจำนวน 220 ฉบับแบบสมบูรณ์ ซึ่งคิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการ โดยวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนิสิตชายและหญิงที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกบริหารทั่วไป

3. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองกรณีเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-Test) กรณีเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เกณฑ์การแปลผล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลผลระดับความคิดเห็น ดังนี้

$$\text{สูตร} = \frac{\text{อันตรภาคชั้นสูงสุด} - \text{อันตรภาคชั้นต่ำสุด}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้นทั้งหมด}}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า สูตร} &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย		ระดับความคิดเห็น
3.28-4.00	หมายถึง	มากที่สุด
2.52-3.27	หมายถึง	มาก
1.76-2.51	หมายถึง	น้อย
1.00-1.75	หมายถึง	น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ได้แบ่งการนำเสนอออกเป็นส่วนตัว่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	84	
ชายแท้	62	28.20
ไบเซ็กซ์ชัวล์	2	0.90
ไบรูก	14	6.40
ไบรับ	6	2.70
หญิง	136	
หญิงแท้	97	44.10
ไบเซ็กซ์ชัวล์	10	4.50
ทอม-ดี้	29	13.20
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศ

หญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.80 โดยแบ่งเป็นหญิงแท้ คิดเป็นร้อยละ 44.10 ทอม-ดี้ คิดเป็นร้อยละ 13.20 และไบเซ็กซ์ชวล์ คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนก ตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-20 ปี	89	40.45
21-23 ปี	93	42.27
24-26 ปี	38	17.28
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่ มีอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.27 รองลงมาคืออายุ 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.45 ส่วนช่วงอายุ 24-26 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.28

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศาสนาพุทธ	200	90.90
ศาสนาคริสต์	9	4.10
ศาสนาอิสลาม	11	5.00
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 90.90 รองลงมาคือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 5.0 และศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 4.10

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป
ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	125	56.82
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	65	29.55
รับจ้างทั่วไป	30	13.63
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 56.82 รองลงมาคือราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 29.55 และอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 13.63

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป
ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
จำแนก ตามอาชีพของมารดา

อาชีพมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	114	51.80
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	58	26.40
รับจ้างทั่วไป	48	21.80
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีส่วนใหญ่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 51.80 รองลงมาคือราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.40 และอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.80

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป
ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
จำแนกตามสถานภาพสมรสบิดา มารดา

สถานภาพสมรสบิดา มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	125	56.80
แยกกันอยู่	60	27.30
อย่าร้าง	35	15.90
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป
ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีส่วนใหญ่บิดา
มารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 27.30 และอย่าร้าง คิด
เป็นร้อยละ 15.90

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ใน
ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย

ลักษณะการอยู่อาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดา/มารดา	123	55.90
บิดา	26	11.80
มารดา	55	25.00
ญาติ/พี่น้อง	16	7.30
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ใน
ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับ
บิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 55.90 รองลงมาอาศัยอยู่กับมารดา คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอาศัยอยู่กับ
บิดา คิดเป็นร้อยละ 11.80 ส่วนอาศัยอยู่ญาติ/พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 7.30

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู

ตารางที่ 8 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู

ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	ระดับ ความเห็น	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่บิดามารดา/ผู้ปกครอง ตั้งขึ้นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง	35 (15.90)	127 (57.70)	49 (22.30)	9 (4.10)	2.85	.726	มาก	1
2. บิดามารดา/ผู้ปกครองไม่ให้อิสระข้าพเจ้าในการคบเพื่อนต่างเพศ	36 (16.40)	99 (45.00)	66 (30)	19 (8.60)	2.69	.847	มาก	4
3. บิดามารดา/ผู้ปกครองปกป้องคุ้มครอง ช่วยเหลือและควบคุมข้าพเจ้าตลอดเวลา	37 (16.80)	112 (50.90)	56 (25.50)	15 (6.80)	2.78	.805	มาก	2
4. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ส่วนใหญ่มักจะให้บิดามารดา/ผู้ปกครองแก้ไขปัญหาให้	29 (13.20)	108 (49.10)	71 (32.30)	12 (5.50)	2.70	.765	มาก	3
5. เมื่อข้าพเจ้าทำผิดจะถูกบิดามารดา/ผู้ปกครองลงโทษหรือดุด่ารุนแรง	22 (10.00)	103 (46.80)	75 (34.10)	20 (9.10)	2.58	.793	มาก	6
6. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ นอกจากไปกับบิดามารดา/ผู้ปกครอง	15 (6.80)	110 (50.00)	83 (37.70)	12 (5.50)	2.58	.701	มาก	7
7. บิดามารดา/ผู้ปกครองตั้งระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดมากเพื่อให้ปฏิบัติตาม	29 (13.20)	103 (46.80)	74 (33.60)	14 (6.40)	2.67	.784	มาก	5
8. เวลาจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้ง	25 (11.40)	91 (41.40)	90 (40.90)	14 (6.40)	2.58	.775	มาก	8
ภาพรวมด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู					2.71	.624	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.71$, $SD = 0.624$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมาก คือ ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่บิดามารดา/ผู้ปกครอง ตั้งขึ้น โดยไม่มีข้อโต้แย้ง ($\bar{X} = 2.85$, $SD = 0.726$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ เวลาจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้ง ($\bar{X} = 2.58$, $SD = 0.775$) อยู่ในระดับมาก

ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 9 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	ระดับ	
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			ความคิดเห็น	อันดับ
1. ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	68 (30.90)	127 (57.70)	20 (9.10)	5 (2.30)	3.17	.681	มาก	1
2. ข้าพเจ้าได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ผ่านมาจากเพื่อน/คนใกล้ชิด	52 (23.60)	115 (52.30)	48 (21.80)	5 (2.30)	2.97	.740	มาก	2
3. ข้าพเจ้าต้องการเลียนแบบเพื่อน/คนใกล้ชิดชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	51 (23.20)	107 (48.60)	52 (23.60)	10 (4.50)	2.90	.802	มาก	3
4. ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อดารา นักแสดง นักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	46 (20.90)	97 (44.10)	58 (26.40)	19 (8.60)	2.77	.878	มาก	4
ภาพรวมด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม					2.97	.693	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.97, SD = 0.693$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมาก คือ ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.17, SD = 0.681$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อดารานักแสดง นักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 2.77, SD = 0.878$) อยู่ในระดับมาก

ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ตารางที่ 10 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	ความคิดเห็น				\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ข้าพเจ้าและบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะทบทวนตำราเรียนด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ	62 (28.20)	109 (49.50)	46 (20.90)	3 (1.4)	3.05	.739	มาก	2
2. บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	51 (23.20)	106 (48.20)	58 (26.40)	5 (20.30)	2.92	.764	มาก	8
3. บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะคอยเอาใจใส่ดูแลข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อพบปัญหา	65 (29.50)	112 (50.90)	40 (18.20)	3 (1.40)	3.09	.726	มาก	1
4. ข้าพเจ้าให้ความไว้วางใจแก่บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างสนิทใจ	56 (25.50)	104 (47.30)	57 (25.90)	3 (1.40)	2.97	.755	มาก	6
5. บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักชวนข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเสมอ	52 (23.60)	108 (49.10)	55 (25.00)	5 (2.30)	2.94	.759	มาก	7

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	ความคิดเห็น				\bar{X}	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	อัน ดับ
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด				
6. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ร่วม กิจกับบุคคลที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ	47 (21.40)	125 (56.80)	45 (20.50)	3 (1.4)	2.98	.689	มาก	5
7. ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ พูดคุยสนทนากับบุคคลที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	55 (25.00)	115 (52.30)	45 (20.50)	5 (2.30)	3.00	.740	มาก	3
8. ข้าพเจ้าสามารถพักอาศัย ร่วมกับบุคคลที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศได้	69 (31.40)	95 (43.20)	44 (20.00)	12 (5.5)	3.00	.857	มาก	4
ภาพรวมด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					3.02	.697	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 0.697$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมาก คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะคอยเอาใจใส่ดูแลข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อพบปัญหา ($\bar{X} = 3.09$, $SD = 0.726$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 2.92$, $SD = 0.764$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และอันดับของความคิดเห็น
ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และ
นิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557
มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในแต่ละด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู	2.71	.624	มาก	3
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	2.97	.693	มาก	2
ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ	3.02	.697	มาก	1
ภาพรวมระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในแต่ละด้าน	2.90	.671	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
ในแต่ละด้านของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, $SD = 0.671$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านความสัมพันธ์
กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 0.697$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มี
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู ($\bar{X} = 2.71$, $SD = 0.624$) อยู่ในระดับ
มาก

จากตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่เป็นชายแท้ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่เป็นหญิงแท้ นิสิตที่เป็น ไบรูกตต่างไปจาก นิสิตที่เป็น ไบรับและหญิงแท้ นิสิตที่เป็นหญิงแท้แตกต่างไปจากชายแท้ ไบรูก และทอม-ดี้ นิสิตที่เป็นทอม-ดี้ แตกต่างไปจากไบเซ็กซ์ชวลล์

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของอายุส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	2.88	1.44	4.98	.00*
ภายในกลุ่ม	217	62.79	0.28		
รวม	219	65.68			

* $P \leq .05$

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตที่มีอายุต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่อายุที่ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไปในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

อายุ	\bar{X}	18-20 ปี	21-23 ปี	24-26 ปี
18-20 ปี	2.98		*.24	
21-23 ปี	2.73	*.24		
24-26 ปี	2.92			

จากตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีอายุ 18-20 ปี ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่มีอายุ 21-23 ปี

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของศาสนาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.47	2.23	7.93	.00*
ภายในกลุ่ม	217	61.20	0.28		
รวม	219	65.68			

* $P \leq .05$

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตที่นับถือศาสนาต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไปในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ศาสนาที่ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ศาสนา	\bar{X}	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
พุทธ	2.96		*.59	*.40
คริสต์	2.72	*.59		
อิสลาม	2.80			

จากตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่นับถือศาสนาพุทธ ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่นับถือศาสนาคริสต์

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของอาชีพบิดาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	2.53	1.26	4.35	.01
ภายในกลุ่ม	217	63.14	0.29		
รวม	219	65.68			

* $P \leq .05$

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตที่บิดามีอาชีพต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่อาชีพของบิดาที่ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกบริหารทั่วไปในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ศาสนา	\bar{X}	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	รับจ้างทั่วไป
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	2.96		*.23	
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.72	*.23		
รับจ้างทั่วไป	2.80			

จากตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่บิดามีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความต่างของอาชีพมารดาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.42	.71	2.39	.09
ภายในกลุ่ม	217	64.26	0.29		
รวม	219	65.68			

* $P \leq .05$

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นิสิตที่มีมารดาอาชีพต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไปในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพสมรสของบิดามารดาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	7.45	3.72	13.89	.00*
ภายในกลุ่ม	217	58.22	0.26		
รวม	219	65.68			

* $P \leq .05$

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ใน

ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของสถานภาพสมรสของบิดามารดาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

สถานภาพสมรส ของบิดามารดา	\bar{X}	อยู่ด้วยกัน	แยกกันอยู่	อย่าร้าง
อยู่ด้วยกัน	2.29		*.32	*.43
แยกกันอยู่	2.51	*.32		
อย่าร้าง	2.28	*.43		

จากตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่บิดามารดาแยกกันอยู่และอย่าร้าง

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	10.13	3.37	13.14	.00*
ภายในกลุ่ม	217	55.54	0.25		
รวม	219	65.68			

*P ≤ .05

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของลักษณะการอยู่อาศัยส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

อาศัยอยู่กับใคร	\bar{X}	บิดา/มารดา	บิดา	มารดา	ญาติ/พี่น้อง
บิดา/มารดา	3.02		*.47	*.19	*.64
บิดา	2.54	*.47		*.28	
มารดา	2.83	*.19	*.28		*.48
ญาติ/พี่น้อง	2.34	*.68		*.48	

จากตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับ บิดา, มารดาและญาติ/พี่น้อง นิสิตที่อาศัยอยู่กับบิดา ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับ บิดา/มารดา, มารดา ส่วนนิสิตที่อาศัยอยู่กับมารดาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับ บิดา/มารดา, บิดา และ ญาติ/ พี่น้อง นิสิตที่อาศัยอยู่กับญาติ/พี่น้องส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา และมารดา

ตารางที่ 25 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความแตกต่างของเพศส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา	ยอมรับสมมติฐาน
2. ความแตกต่างของอายุส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา	ยอมรับสมมติฐาน
3. ความแตกต่างของศาสนาส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา	ยอมรับสมมติฐาน
4. ความแตกต่างของอาชีพของบิดาส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา	ยอมรับสมมติฐาน
5. ความแตกต่างของอาชีพของมารดาส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา	ปฏิเสธสมมติฐาน
6. ความแตกต่างของสถานภาพสมรสของบิดามารดาส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา	ยอมรับสมมติฐาน
7. ความแตกต่างของลักษณะการอยู่อาศัย ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ว่าเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัว และการเลี้ยง ปรึกษาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตชายและหญิงที่กำลังศึกษาคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 220 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย รวมถึงส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-Test กรณีเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

เพศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.80 โดยแบ่งเป็นหญิงแท้ คิดเป็นร้อยละ 44.10 ทอม-ดี้ คิดเป็นร้อยละ 13.20 และไบเซ็กซ์ชวลล์ คิดเป็นร้อยละ 4.50

อายุส่วนใหญ่มีอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.27 รองลงมาคืออายุ 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.45 ส่วนช่วงอายุ 24-26 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.28

ศาสนาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 90.90 รองลงมาคือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 5.0 และศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 4.10

อาชีพบิดาส่วนใหญ่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 56.82 รองลงมาคือราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 29.55 และอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 13.63

อาชีพมารดาส่วนใหญ่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 51.80 รองลงมาคือราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.40 และอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.80

สถานภาพสมรสบิดามารดาส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 27.30 และอย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 15.90

ลักษณะการอยู่อาศัยส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 55.90 รองลงมาอาศัยอยู่กับมารดา คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอาศัยอยู่กับบิดา คิดเป็นร้อยละ 11.80 ส่วนอาศัยอยู่ญาติ/พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 7.30

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.71$, $SD = 0.624$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่บิดามารดา/ผู้ปกครอง ตั้งขึ้นโดยไม่มีข้อโต้แย้ง ($\bar{X} = 2.85$, $SD = 0.726$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ เวลาจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้ง ($\bar{X} = 2.58$, $SD = 0.775$) อยู่ในระดับมาก

ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.693$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.17$, $SD = 0.681$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อดารานักแสดง นักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.878$) อยู่ในระดับมาก

ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 0.697$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะคอยเอาใจใส่ดูแล

ข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อพบปัญหา ($\bar{X} = 3.09$, $SD = 0.726$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 2.92$, $SD = 0.764$) อยู่ในระดับมาก

ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในแต่ละด้านของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, $SD = 0.671$) โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 0.697$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู ($\bar{X} = 2.71$, $SD = 0.624$) อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน

นิสิตที่มีเพศต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่เป็นชายแท้ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างไปจากนิสิตที่เป็นหญิงแท้ นิสิตที่เป็นไบรูกตแตกต่างไปจากนิสิตที่เป็นไบรับและหญิงแท้ นิสิตที่เป็นหญิงแท้แตกต่างไปจากชายแท้ ไบรูก และทอม-ดี้ นิสิตที่เป็นทอม-ดี้ แตกต่างไปจากไบเช็กซ์ชวัล

นิสิตที่มีอายุต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีอายุ 18-20 ปีส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างไปจากนิสิตที่มีอายุ 21-23 ปี

นิสิตที่นับถือศาสนาต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่นับถือศาสนาพุทธส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างไปจากนิสิตที่นับถือศาสนาคริสต์

นิสิตที่บิดามีอาชีพต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่บิดามีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ

นิสิตที่มารดามีอาชีพต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่บิดามารดาแยกกันอยู่และอยู่ร้าง

ลักษณะการอยู่อาศัยส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และมีความแตกต่างกันดังนี้

ความแตกต่างรายคู่ พบว่า นิสิตที่อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับ บิดา มารดาและ ญาติ/พี่น้อง นิสิตที่อาศัยอยู่กับบิดา ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับ บิดา/มารดา มารดา ส่วน นิสิตที่อาศัยอยู่กับมารดาส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับ บิดา/มารดา บิดา และ ญาติ/พี่น้อง นิสิตที่อาศัยอยู่กับญาติ/พี่น้องส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แตกต่างไปจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา และมารดา

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดูในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมาก คือ ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่บิดามารดา/ผู้ปกครอง ตั้งขึ้น โดยไม่มีข้อโต้แย้งอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ เวลาจะไปไหนต้องขออนุญาต และชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้งอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าด้านครอบครัวและการเลี้ยงดูเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมาก คือ ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อคารา นักแสดง นักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในระดับมาก

3. ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมาก คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะคอยเอาใจใส่ดูแลข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อพบปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการอยู่ร่วมกับบุคคลที่พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรม

เบี่ยงเบนทางเพศ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในระดับมากเช่นกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

สถานภาพการสมรสของบิดามารดาและลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ พัฒนพงษ์ ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร: การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางสังคมจิตวิทยา” ปรากฏผลการศึกษาว่า นักเรียนในกรุงเทพมหานครจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ 4 ปัจจัยที่ผ่านการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ความใกล้ชิดกับผู้ที่เป็นเบี่ยงเบน การยอมรับตัวแบบที่เบี่ยงเบนการเสริมและเพศของนักเรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยกระทำผิด และ สรศักดิ์ พลศักดิ์ ได้ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามทัศนคติของครูและนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ชุมชน และครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สถานศึกษาควรเพิ่มหลักสูตร เนื้อหาหรือเพศศึกษา รวมทั้งจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาแก่นิสิตทั้งนี้เพื่อให้ นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศและการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมกับวัยของตนเอง ควรจัดให้มีห้องให้คำปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศแก่นิสิตที่มีความสับสนในรสนิยมทางเพศของตนเอง โดยเฉพาะนิสิตหญิง โดยอาจให้คำปรึกษาทั้งทางลับโดยการเปิดศูนย์ฮอตไลน์ และการให้คำปรึกษาแบบเปิดเผยโดยการรับคำปรึกษาในห้องให้คำปรึกษาและควรให้คำแนะนำในการปรับตัวแก่นิสิตที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

1.2 สังคมควรเปิดกว้าง ยอมรับการแสดงออกของนิสิตที่มีความพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยไม่มองพฤติกรรมการแสดงออกเป็นสิ่งประหลาด หรือสิ่งแปลกปลอมจากสังคมโดยส่วนรวม แต่ทั้งนี้ก็ควรจำกัดขอบเขตการแสดงออกของนิสิตให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมกับวัยด้วย

1.3. ควรมีการกำหนดนโยบายให้หน่วยงานได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ และเด็กเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา

1.4 ควรมีการเผยแพร่ไปถึงหน่วยงานทุกหน่วยงานทางการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการรับรู้และการนำไปใช้ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะศึกษาวิจัยผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยตรงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของบุคคลเหล่านั้น

2.2 ควรศึกษาในลักษณะเชิงคุณภาพ เพราะจะทำให้ข้อมูลที่จะได้รับนั้นละเอียดและมีคุณภาพมากขึ้น เช่น การสัมภาษณ์หรือใช้เวลาพูดคุยกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศให้มากขึ้น พร้อมทั้งการใช้เวลาและสถานที่ที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและค้นคว้าในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). *กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- กังวาท ฟองแก้ว. (2550). *การรับรู้ อัตลักษณ์ทางเพศจากการบริโภคสื่อมวลชนของกลุ่มเกย์และเลสเบี้ยนในจังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- กิตติพงษ์ พัฒนพงศ์. (2537). *พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร: การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางสังคมจิตวิทยา*. เข้าถึงได้จาก: <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=1082537000878>.
- เก็ทกนก เอื้อวงศ์. (2547). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา สุวรรณทัต และถัดดาวัลย์ เกษมเนตร. (2533). *ประมวลสังเคราะห์ผลงานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กไทย เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จ่านง อติวัฒน์สิทธิ์. (2533). *พฤติกรรมทางเพศ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). อุบลราชธานี: มหาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- จิรัฐติภัทร์ บุญเริ่ม. (2548). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมแสดงออกคล้ายผู้หญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิราพร เพชรดำ นายไพบุลย์ แย้มกลีกร และคณะ. (2554). *ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา: จังหวัดนครนายก*. นครนายก: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก.
- จิตติกร เทรยาภรณ์. (2543). *ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ.2508-2543*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุษกร สุริยสาร. (2557). *อัตลักษณ์และวิถีทางเพศในประเทศไทย/ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ประจำประเทศไทย กัมพูชา และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*. กรุงเทพฯ: องค์การแรงงานระหว่างประเทศ.
- ปภาวดี แจ็งศิริ. (2527). *ผลของการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทือง ภูมิภัทราคม. (2540). *การปรับพฤติกรรม: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์
- พรรณี บุญประกอบ. (2542). *อิคิวในพุทธศาสนา*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 5 (1), 7-13
- ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2542). *การพัฒนาตน*. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2557). *รายงานข้อมูลจำนวนนิสิต ปีการศึกษา 2557*. เข้าถึงได้จาก <http://www.buu.ac.th/th/index.php>.
- วรพล ชุ่มช่วย. (2548). *พฤติกรรมทางเพศของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ: ศึกษากรณีเรือนจำกลาง คลองเปรม*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรศักดิ์ พลศักดิ์. (2542). *ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามทัศนะของครูและนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดชัยภูมิ*. ม.ป.ท.
- สุพัตรา สุภาพ. (2542). *สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยมครอบครัว ศาสนา ประเพณี*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อวาทิพย์ แว. (2550). *ปัจจัยด้านครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครยะลา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อุไร สุมาริธรรม. (2545). *จิตวิทยาการแนะแนวเด็กวัยรุ่น*. นครศรีธรรมราช: สถาบันราชภัฏ นครศรีธรรมราช.
- Neinstein, L. S. (1996). *Adolescent health care: A practical guide* (3rd ed.). New York: Williams & Wilkins.
- Parsons, T. (1951). *Toward a general theory of action*. Cambridge: Harword University Press.
- Thoresen , C. E., & Mahoney, M. J. (1974). *Behavioral self – control*. New York: Holt, Rinehart & Winston.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ สาขาบริหารงานยุติธรรมและสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 แบบสอบถามจะประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้กรอกแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะ

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง หรือตามความรู้สึของท่าน โดยคำตอบที่ได้รับจากท่านจะถูกนำเสนอในภาพรวมและใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านสำหรับความกรุณาสละเวลาของท่านในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

กัญญภัทร์ สายพรชัย

นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์สาขาบริหารงานยุติธรรมและสังคม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

- () ชาย (ถ้าตอบชาย ให้ตอบ ข้อต่อไป)
 () ชายแท้ () ไบเซ็กซ์ชัวล์ (Bisexual) () ไปรุก (Active) () ไปรับ (Passive)
 () หญิง (ถ้าตอบหญิง ให้ตอบ ข้อต่อไป)
 () หญิงแท้ () ไบเซ็กซ์ชัวล์ (Bisexual) () ทอม - ดี (lesbian)

2. อายุ

- () 18 - 20 ปี () 21 - 23 ปี () 24 - 26 ปี

3. ศาสนา

- () พุทธ () คริสต์ () อิสลาม

4. อาชีพของบิดา

- () ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว () ราชการ/รัฐวิสาหกิจ () รับจ้างทั่วไป

5. อาชีพของมารดา

- () ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว () ราชการ/รัฐวิสาหกิจ () รับจ้างทั่วไป

6. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

- () อยู่ด้วยกัน () แยกกันอยู่ () หย่าร้าง

7. ลักษณะการอยู่อาศัย

- () บิดา/มารดา () บิดา () มารดา () ญาติ/พี่น้อง () เพื่อน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
 วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557
 คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ และใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับ
 ของความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านมากที่สุด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	4	3	2	1
1. ด้านครอบครัวและการเลี้ยงดู				
1. ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่บิดามารดา/ผู้ปกครองตั้งขึ้น โดยไม่มีข้อโต้แย้ง				
2. บิดามารดา/ผู้ปกครองไม่ให้อิสระข้าพเจ้าในการคบเพื่อนต่างเพศ				
3. บิดามารดา/ผู้ปกครองปกป้องคุ้มครอง ช่วยเหลือและควบคุมข้าพเจ้าตลอดเวลา				
4. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ส่วนใหญ่มักจะให้บิดามารดา/ผู้ปกครองแก้ไขปัญหาให้				
5. เมื่อข้าพเจ้าทำผิดจะถูกบิดามารดา/ผู้ปกครองลงโทษหรือุดำรุนแรง				
6. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ นอกจากไปกับบิดามารดา/ผู้ปกครอง				
7. บิดามารดา/ผู้ปกครองตั้งระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดมากเพื่อให้ปฏิบัติตาม				
8. เวลาจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้ง				
2. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม				
9. ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต				
10. ข้าพเจ้าได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ผ่านมาจากเพื่อน/คนใกล้ชิด				
11. ข้าพเจ้าต้องการเลียนแบบเพื่อน/คนใกล้ชิดชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ				

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนิสิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วิชาเอกการบริหารทั่วไป ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	4	3	2	1
3. ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ				
13. ข้าพเจ้าและบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะทบทวนตำราเรียนด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ				
14. บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า				
15. บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะคอยเอาใจใส่ดูแลข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อพบปัญหา				
16. ข้าพเจ้าให้ความไว้วางใจแก่บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างสนิทใจ				
17. บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักชวนข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเสมอ				
18. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ				
19. ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่พูดคุยสนทนากับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ				
20. ข้าพเจ้าสามารถพักอาศัยร่วมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้				

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้กรอกแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะ

1. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

....ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม